

Δεόριτος

Μαυραγιά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΚΑΛΤΑΤΣΕ

506
BUCOLICORUM GRAECORUM

THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO SECUNDA.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIV.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΝΤΑΤΕ

REPERTORIUM

THEOBALTI BLOXII MOSCHII

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

REPERTORIUM

PRAEFATIO EDITIONIS SECUNDAE.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem vidit, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensionem plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἶλς deminutivum vocis οἶς, ut ἀμνός ἀμνίς. — 45. πυρραῖος i. q. πυρρός, ut ἐρυθραῖος = ἐρυθρός, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. αἰολίχος deminutivum Doricum adiectivi αἰόλος, ut IV, 20. πυρρίχος a πυρρός. Ibid. θᾶμα Dorice pro θέαμα, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. ἐκλήθειν, oblivionem iniicere, cf. Buttm. Gr. II. p. 233. — 89. λαδρά i. e. χλευαστικῶς, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. Θυμβρίδος. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. Ἑλίκας i. e. Καλλιστοῦς. — 123. ἐξ ὁρθῶν sc. ὁμμάτων, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. ἐξ ὁμμάτων ὁρθῶν.

Id. II, 4. ποθεινέει Dorice pro προσήκει, cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. λᾶκος pro λῆκος, cf. Hesych. λάκος (leg. λᾶκος), ἥκος, ψόφος. — 31. χαλκέον Dorice pro χαλκῆιον, cf. Diall. II. p. 188. — 60. καθυπερετέρω ᾗς ἔτι καὶ νῦν, invicti (veneficiis) usque adhuc, cf. εἰς ἔτι καὶ νῦν Lu

cian. de sacrif. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἀέρσα Dorice pro ἔρση, ἔέρση, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigerem*.“ — 121. Iunge περιελικτάν. — 127. τὰ φίλα euphemice. — 150. ἀτρεχές Dorice pro ἀτρεκές, Diall. II. p. 83. — 151. ἀκράτως sc. κυάθους.

Id. III, 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Aposiopesis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυσ ὀμαλός, *cubitus planus* ideoque platagonio imposito et percusso sonum non reddens. — 30. ἅ Γράλιω, filia Γράλου.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακογρόσμων, i. e. κακοφάγος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔγραε Callim. fr. 250, πολύγροατος, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. εἰξῶ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscoene, cf. μακτρισμός et ἰγδεις, obscoena genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὀρίξειν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis differt quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μαῦτόν ex μὰ αὐτόν. — 24 ὄρισδε, *oppignera*, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic mecum quo pignore certes*. — 38. κυνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λάγνος ab ὕς, ut βουῦβος IV, 17. (vid. infr.) a βοῦς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὧς, *ubi Sicelice*. — 145. κερούτιδες, *lascivae*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „*patre Lycore orti, nobilissimo inter populum, ultra vero hunc adeo Clytiae et Chalconis regia stirpe*“. De ἔτ' ἀνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι υἱωνεύς ἢ ἔτι ἀποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω γένεσι. — 46. ὄρος εὐρυμέδον est *mons late dominans* i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. I, 11, 26. *locus effusi late maris arbiter*. — 73. ὄρος ἄμφ' ἐπανεῖτο, *montes circa dolebant*. — 133. οἶναρέησι sc. χαμευνῖσι, *cubilibus pampineis*. — 153. διεκρανάσατε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πόποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὅθεν per attractionem pro ἐκείθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὅθεν. — 27. ἐγκαγχάσατο κόχλω, cf. Scholl. ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὀστράκῳ, Hesych. καγχᾷται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γαθεῦσιν est dat. plur. sc. ὁμμασι.

Id. X, 18. χροῖζεται, tibi corrumpit noctem (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χρῶζω, χαλίνω. — 48. ὑπνω Dorice pro ὑπνοῦν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δριμύς, cf. Hesych. s. vv. σφηλόν, σφειλόν, ἄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανοφῶς rectius scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῦμαι futurum verbi μανθάνω pro μήσομαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθής, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύοντα, macrescentem.

Id. XII, 13. Ἴσπνιλος verius scribitur quam εἰσπνηλος eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾷται.

Id. XIII, 13. εἴκων cf. ad II, 4. — 27. Κιανάν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ἦν. Intellige „navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent; sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant.“

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν, Αἰσχίνε sc. λέγω. — 17. βούβος, magnus, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EtM. 216, 55., vox a βοῦς derivata ut particula epitativa βοῦ vel βῦ. Ibidem νοχλίας est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, vinum fuscum. „Ein ochsiger Rother wurde vertilgt.“ — 38. τὴν ὦ = ἐκείθεν, et μάλα, genae, cf. proverbium hinc illae lacrimae. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκος, puella falsa et perfida, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αὐτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταῦτ' ἄ i. e. τῇ αὐτῇ = ὡσαύτως. — 25. ἡνὶδ' ἐγών, en ego, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubes (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, tolle pedem, cf. Eurip. Troad. 342. — ἀνιό-

δρυπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίας*, *δρυφάς*. Proverbium *πάλιν αἰ γ. μ. χρ. κ.* (cf. proverbium *πάλιν ἃ ὕς παρορίνει*), *rursus feles molli somno frui volunt*, Eunoae pigritiam notat. — 37. τὰν ψυχὰν προτέθεικα dictum est ut *προδιδόναι τὴν ψυχὴν* Soph. Ant. 322., *προβάλλειν ψυχὴν* Eurip. Rh. 183., cf. Eurip. Ph. 810. *θανάτῳ προτεθέντα*. — 40. ἴππος — omisso per aposiopesis *λακτίζει*, quod latet in sequentibus verbis *χολὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι*. — 49. ἐξαπάτας κεκροτημένοι, in *fallaciis exercitati*, cf. Scholl., Hesych. s. νν. *κρότημα* et *ἄκροτον*, SchoII. Arist. Nub. 259. — 73. ἀθαρώως i. e. *ὑβριστικῶς*, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. ἐκ νασσῶν sunt *νητῶν παῖδες* (ut Theogn. 189. 1112. *ἐκ κακοῦ est κακοῦ παῖς*) vel *νηπτιδεῖς*. De usu proverbiali et metaphoricō talium dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. *ἀλωπεκιδεῦσι* et Cratini *γαλιδέως* apud Hesychium. Sententia igitur haec „et sicut anates omnia hiantē ore clāgentes.“ — 98. *περύτιν* Dorice pro *πέρυσιν*. — 101. *Χρυσώ* epitheton Veneris. — 126. 127. *Μιλατίς* Dorice pro *Μιλησίς* i. q. *Μιλησία*. Sententia haec: *mulier Milesia et pastor Samius dicent* „*lectus Adonidi stratus noster est*“, h. e. lecti stragula ex optima lana Samia textricum Milesiarum arte facta sunt. — 143. *εἰς εἰς*, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. ἐπὶ ἱστῷ, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. ἀκρόχλοος, valde pallidus.

Id. XX, 66. ἄμματα ὀρθά h. e. *κατ' ὀρθοπάλην*. — 213. *κρατέουσιν* est dat. plur. participii, cui per notum *anacoluthiae* genus verbum finitum additur pro „*καὶ ἐκ κρατέοντος φῦσιν*.“

Id. XXI, 1. μαλοπάρανος Aeolice pro *μαλοπάρειος* Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. ὑπάσσαλος Aeolice pro *ὑπόσαλος*. — 6. *κάντιφίλῃς* ἔῶ, et *Niciam vicissim mihi hospitium praeberē sinam*. — 15. *ἀκίδρας*, cf. Cyrill. *ἀκιδρός*, ὁ ἀσθενής, Hesych. *ἀκιδρωνάζω* (recte Is. Vossius *ἀκιδρωπάζω*), *ἀμβλυωπῶ*.

Epigr. VIII, 5. πελωριστός i. e. *περιβόητος*, cf. Hesych. *πελωρεύει*, *φανερῶς ποιεῖ* (leg. *φανερόν*), et *κελω-*

ρύειν, βοαν. — XI, 6. ἀγρεμόνες i. q. ἀνῆα στάλικες, cf. Hesych. — XXII, 2. πολλοῖς sc. ἐνιαυτοῖς

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. Iunge ποτιμοχθεῖν. — VII, 4. Iunge ποτιδέχεσθαι. — VIII, 1. 2. „non tam timent quam amant,” potius amant quam timent. — XI, 4. χαλεπά i. e. δεινά pro substantivo. — 5. ἀλῆτο Dorice pro ἡλᾶτο. — 7. quod desiderium propulsabat. — XIII, 1. potius Iovis filia quam maris, cf. VIII, 1.

M O S C H U S.

I, 55. Iunge ἀμφιδηνέντορος, circumcirca artificiosi; δηνήεις i. q. τεχνήεις a δῆνος. — 66. 67. Iunge ἔραξε πετηλά i. e. χαμαιπετῇ, χαμαῖζηλα, humilia. — II, 14. βασιλῆα i. e. βασιλεῖα, regiam. — V, 7. δειλοθέτας, escas ponens, inescator ab δέλος, δέλεαρ, δέλαρ.

I N C E R T I.

Id. I, 16. ἐν ὕμετέροις κήδεσι i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. ἀλκονός i. q. ἀλκυνών EtM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. αἴγεςι rarior dativi forma ab αἴγες, τὰ κύματα Δωριεῖς Hesych. De κῆϋξ cf. Oppian. Ix. II, 7. τὰς ὥδας δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (αἱ ἀλκύνες), κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι. — 60. νομεύει i. q. νομᾷ, animo versat. — 84. ἦρεε, capiebat i. e. delectabat. — 119. οὐ φύγεν ὥδάν, cantu non absterritus est. — 121. 122. praeter hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro.

Id. II, 44. Iunge μηδὲ τὸν ἀδέα, ne amasium quidem suum.

Id. III, 13. φορμός, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. κλήθραν, cf. Hesych. κλήθρα, — μοχλός. — 18. τραφεράν i. e. ἡπειρον. — 36. ut lusciniā in silva; lusciniarum ἀγρουπνία proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam. — 58. ὀγκίνιον deminutivum vocis ὀγκίνος (male in lexicis ὀγκίνος), uncīnus, hamus.

Id. V, 8. ῥόδα μάλων, rosae genarum, rubores. — 24. λᾶθον, oblivionem afferens, cf. Hom. Od. δ, 221. φάρμακον — κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων et supra ad Theocr. I, 62. — 47. 48. Construe ἐπερειαμένους (τῷ λίθῳ) ἄχρης γεισιπόδων τοίχων. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμους. Deinde interpretare: „inter Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.“ — 18. ἄειρε, laudibus extollebat.

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, plaga plurimos sine discrimine excipiens, cf. Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσουσι γυναιῖκα — 26. κροτέουσι, crepant. — 34. μὲν τὸν, vid. ad Theocr. V, 14. — 36. „domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.“ — 61. tuis iussis non amplius obedientem.“

Id. VIII, 23. αὐλάι, avis nidus, ut ἀνλῖς Hom. Od. X, 470. — 66. φιλοφληνῆς, nugarum amans, cf. Hesych. φληνφοῖς (recte Salmasius φληνός) et EtM. 796, 10. 13., ubi male φληνός scriptum, tum φληνάφος, φληναφάω.

Id. IX, 1. βοῶν ἐπιλοῦρος i. q. βουκαῖος, arator boum ope utens. — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυιοπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περισταδὸν est i. q. περίξ, circumcirca; iunge autem περισταδὸν ἀμφὶ πόδεσσιν, ut Oppian. Cyn. II, 259. περισταδὸν ἀμφιχυνθέντες. Postremo ἐγγὺς ἀπέργων interpretare „in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.“ — 114. ἔδνον, donum, ut Callim. fr. 193. — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτήδων, quae rectas fibras habet, cf. Thesaur. — 264. ἥχμασσα ab ἐχμάζειν, constringere. — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ψιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς αἰπόλε τήνα
ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἄδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ·
5 αἶκα δ' αἶγα λάβῃ τήνος γέρας, εἰς τὲ καταρρεῖ 5
ἅ χίμαρος· χιμάρῳ δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλξης.

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμὴν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχῆς
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἶκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγωνται,
10 ἄρνα τὸ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
τήνας ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν ὄν ὕστερον ἐξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Λῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τεῖδε καθίξας 12
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 14

ΛΙΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν 15
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
15 τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι, 13
BUCOL. GR. 1

καὶ οἱ αἰὲς δορυμεῖα χολὰ ποτὶ ῥίνα κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγ' αἰείδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοῖσας, 20
 20 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρυές. αἱ δὲ κ' αἰέσης,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἶγα δέ τοι δῶσ' διδυματοκόν ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 25 ἂ δ' ἔχουσ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέϊ κηρῷ,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρύεται ὑψόθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρῦσθ' κεκομημένος· ἂ δὲ κατ' αὐτό 30
 30 καρπῷ ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. παρ δὲ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθιράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείουσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτὰς· 35
 35 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέσκεται ἄνδρα γελαῖσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δητὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῶς δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἧ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 40 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἰοικώς.
 φαίης κα γνίων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ὧδέ οἱ ὠδήκοντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολὺ περ ἔοντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἅπωθεν ἀλιτρώτοιο γέροντος 45
 45 πυρραΐαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δ' ἄλώπεκες, ἂ μὲν ἀν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἂ δ' ἐπὶ πῆρα

πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 50 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμοσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὕγρὸς ἄκανθος, 55
 55 αἰολίχον τοι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἰγὰ τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ καὶ τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
 60 αἰκά μοι τὸν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείδαις.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὦγαθε· τὰν γὰρ ἀοιδάν
 οὐ τί πα εἰς Ἀῖδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(᾿Ωιδή.)

- I. Ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 α' Θύρσις ὅδ' ὥξ Αἴτνας, καὶ Θύρσιος ἅδ' ἄ φωνά. 65
 65 πεῖ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνης ἐτάκετο, πεῖ ποκα
 Νύμφαι;
 ἦ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἦ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥοὸν εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 70 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἐκλαυσε θανόντα.
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
 β' Πολλαὶ οἱ παρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι, 75
 75 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
 25 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 76

- α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
 κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἃ δ' ἔτι κώρα
 πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
 80 ξαλῶ σ', ἃ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.“ 85
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 84
- β' „Ὀλίπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἷα βατεῦνται, 87
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγεντο.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- 85 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆς τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι, 90
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις.“ 91
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 94
- II. γ' Ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἃ Κύπρις γελόωσα, 95
 λαδρὰ μὲν ἐκγελόωσα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχουσα,
 90 κεῖπε· „τύ θην τὸν Ἑρωτα κατ' εὖχεο Δάφνι λυγρίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὕπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- γ' Τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖα, 100
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·
 95 ἦδη γὰρ φράσδη πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν;
 Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἑρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
- γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν, 105
 ἦνθ' Ἑρμῆς πρᾶτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασσαι;
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 79
- βούτας μὰν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας. 86
 τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ 92
 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μοίρας. 93
 ἔρπε ποτ' Ἀγχίσην. τῆνεϊ δρύες, ὧδε κύπειρος, 106

ῥαϊὸς χῶ' Ἀδωνις ὅπεϊ καὶ μῆλα νομεύει. 109
 αὖτις ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα, 112
 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχευ μοι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

γ' „ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὄρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
 χαίρεθ' ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν, 105
 οὐκέτ' ἄνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.“ 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122

III. δ' „ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἐσσι κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον 110
 τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπ' ἡρίον αἰπύ τε σᾶμα 125
 τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.“
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

ε' „Ἐνθ' ὠνάξ καὶ τᾶνδε φέρει πακτοῖο μελίπνουν
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀἶδος ἔλκομαι ἤδη, 115
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τήνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων, 120
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρωσ καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.“ 121
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἴτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131

ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιντο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θινάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλάφος ἔλκοι, 120
 κῆξ ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρούσαιντο.“ 135

ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108

καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

- λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 125 δ' Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπη
 ἐκ Μοιραῶν, χῶ Δάφνις ἔβα ῥόον. ἐκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

- 130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἄσω. 145

ΑἰΠΟΛΟΣ.

- Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
 πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
 135 ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
 ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
 Ὡραῶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
 ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἶ δὲ χίμαιραι,
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῇ.

Idyll. II.

Φαρμακέντρια.

- Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλι. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
 στέφον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἶδς ἄνωγ,
 ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθείκει,
 5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνᾶκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἥρά οἱ ἀλλᾶ
 ὥχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως ταχινᾶς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἶδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.

10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχε δαῖμον,
τᾷ χθονία θ' Ἑκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἐρχομέναν νεκύων ἀνὰ τήρῖα καὶ μέλαν αἶμα.
15 χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμιν ὀπάδει 15
φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χειρίονα μήτε τι Κίρκης
μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

I. Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
20 ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
πάσσω ἅμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστια
πάσσω.“

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφιδος ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἶθω· χῶς αὔτα λαῶν μὲγαν ἔκπυρος ἄσε,
25 κῆξαπίνας ἄφθη, κούδ' ἐσποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 27

Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἀρτεμι καὶ τὸν ἀναιδὶ 23
κινήσαι κ' ἀδάμαντα καὶ εἰτί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἅμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύνονται. 35
ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὥς τάχος ἄχει.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἥνιδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται·
ἀ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθουμαι, ὅς με τάλαιναν 40
ἀντὶ γυναικὸς ἔσθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.

Ἴνυξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

- Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, 28
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος ἀντίκα Δέλφισ.
 40 ὥς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας, 30
 ὥς τήνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. 32
 Ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε πότνια φωνῶ· 43
 εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ,
 45 τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσόν ποκα Θησέα φαντί 45
 ἐν Δία λασθῆμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἴππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὥς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι 50
 μαινομένῳ ἱκελος λιπαρᾷς ἔκτοσθε παλαίστρας.
 Ἰνγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὥλεσε Δέλφισ,
 ὧγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀργίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰατ' Ἔρωας ἀνιάρé, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἶμα 55
 ἐμφυὲς ὥς λιμναῖτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
 Ἰνγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Σαύραν τοι τρέψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἶσῶ.
 Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὴν τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
 60 τᾶς τήνῳ φλιαῖς καθυπερτέρῳ ᾧς ἔτι καὶ νῦν, 60
 καὶ λέγ' ἐπιφθύσοισα· „τὰ Δέλφιδος ὅστια μάσσω.“
 Ἰνγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 II. Νῦν δὴ μούνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύνσω;
 ἐκ τήνῳ δ' ἀρξῶ, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
 65 ἦνθ' ἂν τῷ Εὐβούλοιῳ καναφόρος ἄμιν Ἀναξὼ 65
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.

θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἅ Θευχαρίδα Θοῤῥασσα τροφὸς ἅ μακαρίτις

70 ἀγχίθυρος ναίονσα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε

τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἅ μεγάλοιτος

ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα

ἀμφιστειλαμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75

75 "Ἦδη δ' εὔσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἧ τὰ Λυκάωνος,

εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,

τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,

στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάνα,

ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

80 φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθη

δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, κοῦτέ τι πομπᾶς

τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον

ἔγνων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε,

85 κείμεν δ' ἐν κλιντήρι δέκ' ἅματα καὶ δέκα νύκτας.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μεν χρῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,

ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά

ὅστί' ἔτ' ἦς καὶ δέσμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα,

90 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶθεν;

ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνντο φεύγων.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Χοῦτω τᾷ δούλῃ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·

„εἰ ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.

95 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα

τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν·

τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὺ καθῆσθαι.“

φράξέό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Κῆπεί κά νιν ἔοντα μάθης μόνον, ἄσυχά νεῦσον, 100
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾶδε.“

ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὥς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ,
φράξέό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ἰδρῶς μεν κοχύδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἀέρσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυξεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χροῶ πάντοθεν ἴσα. 110

110 φράξέό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὄστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας,
ἔξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

„ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλῖνον, 115
ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τόδε στέγος ἤμὲ παρῆμεν.“

φράξέό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Ἦνθον γάρ κεν ἐγών, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρωτα
ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστροησιν ἐλικτάν.“

φράξέό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἥς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός

καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῖμαι— 125
εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλησα·

εἰ δ' ἄλλ᾽ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἶχετο μοχλῶ,
 πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ.“
 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάννα.

130 „Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλειν,
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεν
 ὦ γύναι ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον· Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραιῶ
 πολλάκις Ἀφαιστόιο σέλας φλογερώτερον αἶθει,“
 φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἔκετο, πότνα Σελάννα, 135

135 „Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρος.“ ὥς ὃ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειθῆς
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
 καὶ ταχὺ χροῶς ἐπὶ χρωτὶ πεπαλίνεται, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 140 θερμότερ' ἧς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.
 χῶς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θυρλέοιμι Σελάννα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
 κοῦτέ τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
 οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῃ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
 145 μάρτηρ τᾶς ἀμᾶς αὐλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι·
 κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφεις ἐρᾶται.
 κεῖτέ νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150
 150 οὐκ ἔφατ' ἀτρεχὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἶεν ἔρωτος
 ἀκρόατος ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὄχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.
 ταῦτά μοι ἅ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθῆς·
 ἦ γάρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 155 καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
 νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

ἦρ' οὐκ ἄλλό τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἶ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν ναὶ Μοῖρας ἀραξεῖ. 160
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε κἄλλοι 165
 165 ἀστέρες, εὐκάλιοι κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ ὦ μ ο ς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κρᾶναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο, μὴ τυ κορύψῃ. 5
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν; 8
 Τὸν στέφανον τῖλαί με καὶ ἀντίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 10 τόν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλὶ φίλα κίσθοιο φυλάσσω 22
 ἀμπλέξας καλύκισσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις. 23
 ὦ μοι ἐγὼν, τί πάθω; ἂ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις; 24
 ἦνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τηνῶθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τύ· καὶ αὖριον ἄλλὰ τοι οἰσῶ.
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς. 9

- 15 *Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν*
ἅ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρυν, ἧ τυ πυκάσδει.
- Νῦν ἔγνων τὸν Ἑρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας* 15
μαζὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
 20 *ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστιον ἄχρισ ἰάπτει.*
- ᾧ τὸ καλὸν ποθορῶσα, τὸ πᾶν λίπος· ᾧ κυάνοφρον*
Νύμφα, πρόσπτυξάί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἄδεά τέρψις. 20
- Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τηνῷ ἀλεῦμαι,* 25
 25 *ὥπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·*
καλῆα μῆποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἄδύ τέτυκται.
- Ἐγνων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με,*
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
ἀλλ' αὐτῶς ὁμαλῷ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30
- 30 *Εἶπε καὶ ἡ Γραίω τάλαθέα κοσκινόμαντις,*
ἡ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὦνεκ' ἐγὼ μὲν
τὴν ὅλος ἔγκειμαι, τὴν δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
- Ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,*
τὰν με καὶ ἡ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἡ μελανόχρως 35
 35 *αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύνπη.*
- Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ*
αὐτάν· ἄσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ᾧδ' ἀποκλινθεῖς.
καὶ κ' ἔμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἄδαμαντῖνα ἐστίν.
- Ἴππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἦθελε γᾶμαι,* 40
 40 *μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄννευ· ἡ δ' Ἀταλάντα*
ὥς ἶδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.
- Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρονος ἄγε Μελάμπους*
ἐς Πύλον· ἡ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνησιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἡ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίης. 45

- 45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὐτῶς ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;
Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον λαύων
Ἐνδυμίων, ξαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα,
50 ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅς' οὐ πευσσεῖσθε βέβαλοι.
Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰίδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

BATTOΣ.

Ἢ πᾶ ψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἄλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

BATTOΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ᾤχετο χώραν; 5

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ᾤχετο Μίλων.

BATTOΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.

ΒΑΤΤΟΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἃ μάτηρ Πολυδεύκεος εἶμεν ἀμείνω.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Κῶχ' ἐχὼν σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθ' ἐ μῆλα. 10

ΒΑΤΤΟΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος ἀντίκα λυσσῆν.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Δειλαῖαι δ' αὖται, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὖρον.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἦ μὰν δειλαῖαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέτιξ;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυνθ' ἀίδωμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτνυμον.

ΒΑΤΤΟΣ.

Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρίχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδᾳ τοὶ δαμόται, ὅκκα θύωντι
τᾷ Ἡρᾷ, τοιόνδε· κακογράφμων γὰρ ὁ δᾶμος.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Καὶ μὰν ἐς στομάλιμον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύοντι,
αἰγίπυρος καὶ κνύξα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὧ τάλαν Αἶγων
εἰς Ἀἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἡράσσαιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
30 δῶρον ἐμὶν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς, 30
κεῦ μὲν τὰ Γλαύνκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω
αὐλέω. ἅ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἅ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, εἶπερ ὁ πύκτας
Αἶγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
35 τηνεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας 35
τᾶς ὀπλᾶς κῆδων' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναιῖκες
μακρὸν ἀνάϋσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ᾧ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβης.
40 αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χοῆ φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
45 τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. 45

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἃ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
πεῖ θήν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω;

ΒΑΤΤΟΣ.

50 Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων πὸτ τῷ Διός· ἅ γὰρ ἄκανθα 50
 ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
 τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἅ πόρτις ὄλοιτο·
 εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἦρά ἐ λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τί νιν· ἅδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

55 Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἄλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
 ἐν γὰρ ὄρει δάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἴπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
 τήναν τὰν κνάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

60 Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθών 60
 καὶ ποτὶ τᾷ μάκτρα κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εὖ γ' ὦνθρῳπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκοις
 ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσδεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
 φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἔκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν,

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

10 Τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νόκος; εἶπε Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότῃ ἧς τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίχ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκεν
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

15 Οὐ μὰντὸν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυς' ὁ Καλαίθιδος, ἥ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὦνθρωπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἵτέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὗ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἶ' τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ἱερὸν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστέ κ' ἀπείπης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἡνίδε κεῖται
ὠρίφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ὄρισδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πῶς ὦ κίναϊδε τὰδ' ἔσσεται ἐξ ἔσω ἀμίν;
 τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν; 25

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸν πεποίθεις,
 σφαῖξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 30 ὥριφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὔτος ἐρίσδει 30

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλλεαι. ἄδιον ἄσῃ
 τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
 ποία χά στιβάς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἄλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴν με τολμῆς 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἅ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
 θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὥς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἦ καὶ
 ἀκούσας
 40 μέμναμ'; ὦ φθονερόν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως. 40

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνίκ' ἐπύριζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφεῖης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

15 Οὐχ ἔρφῳ τηρεῖ· τουτεῖ δρύες, ὧδε κύπειρος, 45
 2*

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἔνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκια οὐδὲν ὁμοία
 τᾷ παρὰ τὴν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑπόθε κώνως.

ΛΑΚΩΝ.

- 50 Ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς, 50
 αἰκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖται
 ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- 55 Αἱ δὲ γέ κα τὴν μόλης, ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς 55
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
 δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκισ ἀρνεῶν.
 στασῶ δ' ὅκτῳ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὅκτῳ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχούσας.

ΛΑΚΩΝ.

- 60 Αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάζευ· 60
 τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθοὶ πόθ' ὁ βουκόλος ὦδ' ὁ Λι-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

- Οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἴὼ ξένε μῆκρὸν ἄκουσον

τειδ' ἐνθῶν· ἄμῃς γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστιάς ἐστι. τὺ δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 Ναὶ ποτὶ τῶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα 70
τὸ πλεόν εὐθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
ἅδ' εἰ τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὀρῇς φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

Μή τί τις ἡρώτη πότε τῷ Διός, αἴτε Σιβύρτα
75 αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κούδ' ἐν καυχῶμαι· τὺ γε μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἥ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο προᾶν ποκ'
ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἔμ' ὁ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίδ' ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

85 Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας ἀμέλγω, 85
καὶ μ' ἅ παῖς ποθοῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ-
γεις“;

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῦ
τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἴγας παρελᾶντα καὶ ἄδύ τι ποππυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμῶνα
παρ ῥόδα, τῶν ἄνδηρα· τὰ δ' αἵμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἶ μὲν ἔχοντι 95
λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἶ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆγῶ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένω αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τᾷς ἀρκεύθω καθελών· τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τᾷς κοτίνω τὰ μακάδες· ὧδε νέμεσθε, 100
ὧς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾷς δρυὸς οὔτος ὁ Κώναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεῖ βοσκησείσθε ποτ' ἀντολάς, ὧς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἔστι δέ μοι γανλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
105 ἔργον Πραξιτέλεως· τᾷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἔστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄρχει,
ὃν τῷ παιδί δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄκρίδες, αἶ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν,
μή μεν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὀρῆτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω· 110
οὐτῶς χύμεις θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας, αἶ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

115 Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα 115
σῦκα κατατρώνοντες ὑπανέμιοι φορέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦ οὐ μέμνας', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μάν ποκα τείδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθεν; 120
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆγὼν μὰν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νυν εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κραῖθι 125
οἶνω πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Ρεῖτω χά Σύβαρις ἀμὴν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἀ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130

Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια
φέρεβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

130

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με προᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135

Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

135

ΜΟΡΣΩΝ.

140

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθής.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομᾶτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας ἀντίκα πέμψον.

140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

145

Πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κήγῶν γὰρ ἰδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
κατὰ τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὧδ' ὀπόκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμιν ἀλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουτίδες· αὔριον ὑμέ
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λίμνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς

145

τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

150 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα.

150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κρᾶναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσῳ ἄματι τοιάδ' ἄειδον.

5 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ᾠδή.)

α Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὺ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
10 ἅ τοι τᾶν οὔων ἔπεται σκοπός· ἅ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἅλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῦ θεοίσαν.

α' Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμησιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξῃ.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωτι
πολλάκις ᾧ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ᾄειδεν. 20

(Δαμοίτου ᾠδή.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνὶκ' ἔβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθο-
ρῶμι

ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἔχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθορῶμι, 25
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμί γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
ξαλοῖ μ' ὦ Παιὰν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἀντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων
30 αὐτᾶς, ἐκνυξεῖτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχουσα. 30

γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστέ κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γὰρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

35 γ' Ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μεν ἁ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὁδόν-
των

λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
40 ταῦτα γὰρ ἃ γραία, με Κοτυταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε, 42
χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισθε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·

ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποτίωνι ποταύλει.

45 ὄρχευντ' ἐν μαλακᾷ τὰ πόρτιες ἀντίκα ποίᾳ.
νίκη μὲν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσαστοι δ' ἐγένοντο. 45

Idyll. VII.

Θ α λ ὕ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκα' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἄλεντα
εἴρομεν ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
τᾷ Διοτὶ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
ἂντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰτί περ ἐσθλὸν
5 λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
Χάλκωνος, Βούριναν ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυσσε κράναν
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· τὰ δὲ παρ' αὐτάν
αἴγειροι πετέλαι τε εὖσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.
10 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
ἄμιν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὀδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυθωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδα, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἡγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐφίκει.
15 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
κνακὸν δέρι· ὥμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἄμφι δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγοριελαῖω
δεξιτερᾷ κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
20 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες· 20
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιᾷσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;

- 25 ἢ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 λανὸν ἐπὶ θρώσκεις; ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖται.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείψθην. „Λυκίδα φίλε, φαντί τι
 πάντες
 ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμνηήρεσσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν λαίλει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἢ γὰρ ἑταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἀλῶάν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς — 35
 βουκολιασδόμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασῃ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γὰρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν 40
 αἰείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.“
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺ γελάσας
 „τάν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 45 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῆρον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιχίδα· κῆγ' ἄν μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.“

(Λυκίδου φῶδ ἡ.)

α' Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,

- ᾧταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χθρῶν ὅτ' ἐπ' ὤκεαν ᾧ πόδας ἴσχει,
 55 αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτώμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 δύσεται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
- α' χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὅς ἐσχατα φυκία κινεῖ·
 ἄλκυνες, γλαυκαῖς Νηρηίδεσσι τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγρα. 60
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἵκοιτο. 62
- β' Κῆρ γὰρ τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ
 65 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξέει. 65
- β' Χάστιβας ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτω τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 74
- 70 γ' Ἀύλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνης ὁ βούτας,
 ᾧς ὄρος ἄμφ' ἐπονείτο, καὶ ὥς δρυὲς αὐτὸν ἐθρή-
 νουν,
 75 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο, 75
 75 εὔτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
- δ' Ἀισεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἔοντα κακῇσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰσιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
- Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλάναν 61

80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

γ' ὦ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθης.
καὶ τὸ κατεκλᾶσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας.

85 αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὥφελες εἶμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμουν ἄν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωναῖς εἰσαῖων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελίσσόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖτις 90
90 κήρῳ τοι' ἐφάμαν· „Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κήμὲ διδάξαν ἄν' ὥρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.“ 95

(Σιμιχίδου ᾠδὴ.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον· ἥ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἐρωτι.

β' Τὸν μοι Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείδαις,
εἴτε Φιλῖνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
105 κεί μὲν ταῦτ' ἐρδοῖς ᾧ Πάν φίλε, μή τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·

β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροᾶ πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110
 110 εἷης δ' Ἥδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω
 Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πνύματοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύοις
 πέτρῃ ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὄρατός.

α' Ὑμῆς δ' Ὑτίδος καὶ Βυβλίδος ἅδ' ὑλιπόντες 115
 115 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ Διῶνας,
 ὧ μάλοισιν Ἑρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοιοί,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεετ' μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναιῖκες 120
 120 „αἰαί“ φαντὶ „Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“

γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύζων νάρκησιν ἀνιαρῇσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολῶν ἄγχοιτο παλαίστρας. 125
 125 ἄμιν δ' ἄσυχία τε μέλοι γραῖα τε παρεῖη,
 ἅτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὃ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἅδ' ὑγελάσσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν εἶμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 130 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκритος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἶναρέῃσι.
 πολλὰ δ' ἄμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 135 αἰγειροὶ πετέλαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες

- τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις. 140
 140 αἶδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχραι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
 δασιλέως ἀμὴν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 145 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσσιον αἶπος ἔχουσιν,
 ἦρά γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρων ἐστάσατο Χείρων; 150
 150 ἦρά γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῳ,
 τὸν κρατερόν Πολύφαιμον, ὃς ὥρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 βωμῷ παρ Δάματρος ἀλφάδος; ἅς ἐπὶ σωρῷ 155
 155 αὐτὶς ἐγὼ πᾶξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχουσα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

- Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῷ γ' ἦστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβῳ,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω αἰείδεν.
 5 πρῶτος δ' ὢν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας· 5
 „μνηκτᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;

φραμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰείδων.
 τὸν δ' ἄρα ᾧ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μῦθον·
 „ποιμὴν εἰροπόκων ὄτων συριγκτὰ Μενάλλα,
 10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τῆγ' αἰείδων.“

MENAIKAS.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

MENAIKAS.

Καὶ τίνα θησεύμεσθ', ὅτις ἀμὲν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θῆς ἰσομάτορα ἀμύνον.

MENAIKAS.

15 Οὐ θησῶ ποκα ἀμύνον, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν
 χά μᾶτῃ, τὰ δὲ μᾶλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλεόν ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENAIKAS.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὰν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχουσαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθεῖς διέτμαξεν.

MENAIKAS.

25 Ἀλλὰ τίς ἀμέ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες,
ὦ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύνων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακουῖσαι. 28
πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἴ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλὲς ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῃ 35
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κραῖναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵ περ ὁμοῖον
μουσίζω Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τεῖδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

10 Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ θρύες ὑψίτεραι, 46
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι καὶ βοτάναι. 44

ΔΑΦΝΙΣ.

42 Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
οὔθата πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 43
χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

ὦ τράγε, τᾶν λευκᾶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας

Χοῖ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἥθελε κρίνειν. 29

50 μυρόν, ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι·
 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἔθ' „ὦ καλὲ“ καὶ λέγε „Μίλων,
 ὁ Πρωτεύς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 55 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θείειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρα τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
 55 σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

60 Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερόν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
 μός,
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷς ἀπαλᾷς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἠράσθη· καὶ τὸ γυναικοφίλας. 65

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 65 τᾶν πυματᾶν δ' ὦδᾶν οὕτως ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τᾶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τᾶν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
 ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
 οὐ χορὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα. 65
 79 Ταὶ δ' ὄϊες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾷς κορέσασθαι
 ποίας· οὔτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.
 Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθата πλήσατε πᾶσαι,
 ὥς τὸ μὲν ὠρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. 79

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰείδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

- 75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρος κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελᾶντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75
- Ἄδεῖ' ἅ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἅδ' ὃ πνεῦμα· 76
80 ἅδ' ὃ δὲ χά θερέος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν. 78
- Τᾶ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,
τᾶ βοῖ δ' ἅ μόςχος, τῷ βονκόλῳ αἱ βόες αὐταί. 80
- Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὃ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν·
,ἅδ' ὃ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
85 κρέσσον μελομένην τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάξεο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.
αἰ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τα δίδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.“
- 90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρει νεβρὸς ἄλοιτο.
ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα 90
ἄτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτῳ πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναῖδα γᾶμεν.
- ἅδ' ὃ δὲ χά μόςχος γαρούεται, ἅδ' ὃ δὲ χά βῶς. 77

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλλκας.

Βουκολιάζεο Δάφνι, τὸ δ' ᾧδ᾽ ἄρχεο πρῶτος,
 ᾧδ᾽ ἄρχεο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλλκας,
 μόςχως βουσίην ὑφέντες, ὑπὸ στεῖλαισι δὲ ταύρως.
 χοῖ μὲν ἀμᾶ βόσκοιντο καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
 5 μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὴν δὲ τὴν βουκολιάζεν 5
 ἔκ ποθεν, ἄλλοτε δ' αὖτις ὑποκρίνοιτο Μενάλλκας.

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἄδὺ μὲν ἅ μόςχος γαρεύεται, ἄδὺ δὲ χά βῶς,
 ἄδὺ δὲ χά σῦριγξ, χῶ βουκόλος ἄδὺ δὲ κῆγών.
 ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
 10 λευκῶν ἐκ δαμαλῶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
 λῖψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
 τῷ δὲ θέρευσ φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
 ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτῳ Δάφνις ἄεισεν ἐμὴν, οὕτῳ δὲ Μενάλλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κῆγῶ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
 15 κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
 φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
 ᾧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶεα κεῖται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖν φάγορα ξέει, ἐν πυρὶ δ' αὖται
 20 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν 20
 χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

Τοῖς μὲν ἐπεπλάταγῃσα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
 αὐτοφυῆ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων,
 25 τήν φάγε στρομβῶ καλὸν ὄστρακον, ᾧ κρέας αὐτός 25

σιτήθην πέτρῃσιν ἐν Ἰκαρίῃσι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαγχάσατο κόχλῳ.

* * *

* *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὦδάς,
τάς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεῖσα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω. 30
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἱρακες δ' ἱραξιν, ἐμὴν δ' ἁ μοῖσα καὶ ὦδά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
35 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὥς μὲν ὀρήτε 35
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτὶ δαλήσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΛΩΝ.

Ἑργατῖνα βουκαῖε, τί νυν ὥξυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ὦν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνα, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,
οὔθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ὥσπερ ὅς ποίμνας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
5 ποῖός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσση, 5
ὃς νῦν ἀρχομένῳ τᾶς αὐλάκος οὐκ ἀποτρώγεις;

ΒΑΤΤΟΣ.

Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῶ;

ΒΑΤΤΟΣ.

19 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἄγρουπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΑΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορῶ κῦνα γεῦσαι.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΑΩΝ.

Ἐκ πίθῳ ἀντλείς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.

ΒΑΤΤΟΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΑΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; 15

ΒΑΤΤΟΣ.

Ἄ Πολυβῶτα,
ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΑΩΝ.

Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἅ καλαμαία.

ΒΑΤΤΟΣ.

Μωκᾶσθαι μ' ἄρχῃ τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῖν. 20

ΜΙΑΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῖναι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαόν,
καί τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλεν. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

ΒΑΤΤΟΣ.

(Ὡιδή.)

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
25 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ισχνὰν ἀλιόκανστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

30 Ἄ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
 ἁ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,

35 Τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ μᾶλλον τύ, 35
 35 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύνκλας.

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
 ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

Ἦ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βοῦκος ἀοιδάς.

ὥς εὖ τὰν ἰδέαν τᾷς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.

40 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα. 40

θαῖσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.

(Ὡιδή.)

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυν, τοῦτο τὸ λαῶν
 εὖεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 45 εἰποι· „σύκιννοι ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“ 45

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾷς κόρθυος ἁ τομὰ ἔμιν
 ἡ ξέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὐτῶς.

Σῖτον ἀλοῖωντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημὸςδε μάλιστα.

50 Ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῶ, 50
 καὶ λήγειν εὖδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῖν ἐργεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
μήπιτάμῃς τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

Ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν,
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρόπει λυμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθορευοίσα.

Idyll. XI.

Κ ὕ κ λ ω ψ.

Οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
Νικία οὔτ' ἐγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ τὰι Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἄδύ
γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥαδίον ἐστι.

γινώσκειν δ' οἴμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.

οὔτω γῶν ῥαῖστα διαγ' ὁ Κύνκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
ᾧρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾷς Γαλατείαις,
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.

ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις,
ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.

πολλάκι τὰι ὅες ποτὶ τωὺλίον αὐταὶ ἀπῆνθον
χλωρᾷ ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
αὐτεῖ ἐπ' αἰόνοσ κατατάκετο φνκιοέσσας

ἐξ ἀοῦς, ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος.

Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλευνον.

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρᾳ 17
ὑψηλᾷς ἐς πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα.

(Ωιδή.)

α' ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ 21
μύσχω γαυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
20 φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
οἷχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
φεύγεις δ' ὥσπερ ὅς ποσιὸν λύκον ἀθρήσασα;

α' Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρῶτον 25
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ θέλοις' ὑακίνθινα φύλλα
25 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν
ἐκ τήνῳ δύναιμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις· 30
ὦνεκά μοι λασία μὲν ὄφρ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μίᾳ μακρᾷ,
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω, 35
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
35 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρα,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθῆες αἰεῖ.

β' Συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων, 40
τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν ἀεῖδων
πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς 40
πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

40 β' Ἀλλ' ἀφίκευ τὴν ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς. 44
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο; 49

λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20

- β' Ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδινὰ κυπάρισσοι, 45
 45 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
 ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι. 46
- β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·
 50 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
- β' Ὡμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,
 ὡς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα, 55
 αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκά
 55 ἦ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
- β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεταί ἐν χειμῶνι. 58
 νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γα νεῖν μασεῦμαι,
 εἴ τίς κα σὺν ναῖ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺν κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν. 60
- β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο 63
 ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὦδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμῖν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δοριμεῖαν ἐνεῖσα.
- γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ· 68
 65 οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρώσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὡς ἀνιαιθῇ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
- γ' Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 70 αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 59

τὰν παρφοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὐρησείς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

75

δ' Πολλὰ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
75 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰρ κήγῶν τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διαῖγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

80

Idyll. XII.

Ἄ τ η ς.

α' Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοῖ
ἤλυθες; οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἥδιον, ὅσσον ὅς σφετέρῃς λασιωτέρῃ ἄρνός,
5 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχῳ νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
συνπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
φηγόν
ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.

10 β' Εἰθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες 10
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
„δῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὃ μὲν ἱσπνίλος, φαίη χ' ὁ Ἀμυκλαῖάων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἴτην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦρα τότε ἔσσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεύς.“

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆροφ
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίησιν ἔπειτα
 ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 20 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιθέοισι μάλιστα.“

γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
 ἔσσονθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα θινὸς ὑπερθευ ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 25 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας, 25
 διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετιμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περιάλλα
 ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρώτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὼν ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
 35 ἦ πῃ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Λυδῇ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Idyll. XIII.

Ἦ λ α ς.

- Οὐχ ἄμιν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἔδοκεῦμεν,
 Νικία, ᾧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρῶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἷ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμες·
 5 ἄλλὰ καὶ ὁ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἴλα, τοῦ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥσει φίλον υἱέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο, 10
 οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶεν,
 σεισαμένους πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρῳ,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρωίνης, 20
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ἴλας εὐάνδρον ἐς Ἀργῶ.
 ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ 25
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἵαρος ἦδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεὸς ἄωτος
 25 ἠρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῶ

ἄτις κνανεᾶν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναυς, 22
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθύν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν, 23
 αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν. 24

Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
εἷσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανάν 30
αὔλακας εὐθύνουντι βόες τρίβοντες ἀρότρῳ.

ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
30 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
ἐνθεν βούτομον ὁξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35

κῶχθεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
35 οἱ μίαν ἀμφ' ἔταροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρῦα πολλὰ πεφύκη, 40
κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον
καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.

ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
40 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
Εὐνείκα καὶ Μαλλίς ἔαρ θ' ὀρόωσα Νύχεια. 45

ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν
βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χειρὶ πᾶσαι ἔφρυσαν·
45 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἔξεσόβησεν
Ἀργεῖῳ ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ 50
ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἐταίροις
„κουφότερόν ᾧ παῖδες ποιεῖσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὐ-
ρος.“

50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσιν
δακρύνοντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.

Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
ᾧχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χεὶρ.

55 τοῖς μὲν Ὑλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·
τοῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά

- ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
 ὥς δ' ὀπότη' ἠϋγένειος ἀπόπροθι λῆς ἐσακούσας
 νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὐρεσιν, ὠμοφάγος λῆς
 60 ἐξ εὐνᾶς ἔσπενυσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,
 Ἑρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
 οὐρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 65 ναῦς μὰν ἄρμεν' ἔχοισα μεταρσία ἅπερ ἰόντων,
 ἱστία δ' ἠμίθιοι μεσονύκτιον ἔστε καθεῖργον
 Ἑρακλῆα μένοντες. ὃ δ' ἅ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ἕλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
 70 Ἑρακλέα δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 οὔνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ,
 πεζᾷ δ' εἰς Κόλγους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

Idyll. XIV.

Κυνέσκας ἔρως ἢ Θυνώνιχος.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυνώνιχον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

"Ἄλλα τοιαῦτα

Αἰσχίνα.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Ὡς χρόνιος.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Πράσσομεν οὐχ ὥς λῶστα Θυνώνιχε.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ταῦτ' ἄρα λεπτός,

χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἅμ' ἀναλέοι δὲ κίκιννοι.

5 τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτας,

5

ὥχρὸς κἀννυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' εἴμεν.

ἤρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὴν δοκεῖ, ὅπῃ αἰλεύω.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

Παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἄ χαρίεσσα Κυνίσκα

ὕβρισδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θροῖξ ἀνὰ μέσσον.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

10 τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἄσυχᾶ ὀξύς,

10

πάντ' ἐθέλων κατ' ἄκαιρον· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ

καινόν;

ΑΙΣΧΙΝΗΣ.

ὁ Ἀργεῖος κῆγὼν καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας

Ἄπισ καὶ Κλεύνικος ἐπίνομεν ὁ στρατιώτας

ἐν χώρῳ παρ' ἐμῇν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς

15 θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς

15

εὐώδη τετόρων ἑτέων. σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ

βοῦβός τις κοχλίας ἐξαιρέθη. ἥς πότος ἄδύς.

ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεισθαι ἄκρατον

ᾧτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ᾧτινος εἰπεῖν.

20 ἅμεις μὲν φωνεῦντες ἐπίνομεν, ὥς ἐδέδοκτο·

20

ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;

„οὐ φθεγξῇ; λύκος εἶδέ σ'·“ ἔπαιξέ τις. „ὥς σοφός“

εἶπε,

κῆφᾶπτ· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.

ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,

25 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς εἴμεν.

25

- τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὧτὸς ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὐτῶς·
 οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάθει ἡμες,
 30 χά Λαρισαῖος τὸν ἐὼν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσας τὴν Θυώνιχε, πῦξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἤλασα, κἄλλαν αὖτις. ἀνειρύσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἐξ ᾧ ἀπώχετο θᾶσσον, „ἐμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τῆν᾽ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι.“
 μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπώροφίοισι χελιδῶν
 40 ἄφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνην
 εὐθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβᾶκει ταῦρος ἀν' ὕλαν.
 εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἀμὲς δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντ' αὖ κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσ-
 σας.
 ᾧτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τᾶς ὑποχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὑγρῆς πάλιν ἦνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασεῦμαι κήγῶν διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ἀσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ὡφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 59
 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἷα χρὴ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 λῶπος ἄκρον περουᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἃ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσai.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνον. ἔνδοι.
 θαυμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρω οἶος ἄριστος, 60

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζευ.

ΓΟΡΓΩ.

- Ἦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾷς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὴν δὲ μασσοτέρῳ ἔμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γὰρ ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερόν κακόν, αἶν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερόν τέκος· οὐ λέγει ἀπρῶν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

- Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότινιαν. καλὸς
 ἀπρῶς.—
 15 κέπρος μὰν τήνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἅλας ἄμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηγυς.

ΓΟΡΓΩ.

- Χῶμος ταῦτ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπταδράχμης κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηραῖν,
 20 πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθρές, ἅπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' 20
 ἔργῳ.
 ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασιλίσσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

25 ἡνίδ' ἐγών. εἵπαις κεν ἰδοῖσα τὸν μὴ ἰδόντι.

25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὦρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε
 θές. πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χορῆζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἄπληστε, 30
 ἔργχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παύε', ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλάξ τᾶς μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυνχὲς ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσῳ κατέβα τοι ἄφ' ἰστῶ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσης Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἶπας.

τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 40 ἀμφίδες. οὐκ ἄξῳ τυ τέκνον. μορμῶ δᾶνκει· ἵππος — 40
 δᾶκρυ', ὅσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικρὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.—
 ὦ θεοί, ὅστος ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

- 45 χορὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδείς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
50 ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρείω. 50
ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μή με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὥς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησέεται τὸν ἄγοντα.
55 ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι. 55

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καὺτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἀμὴν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

- 60 Ἐξ ἀνλᾶς ὦ μᾶτερ; 60

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν ὦ τέκνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

60

εὐμαρές;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν περῶμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμὸς ἅ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὥς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὅμιλος
θεσπέσιος.

65

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μή τι πλαναθῇς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
οἷμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
70 ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὦνθρῳπε, φυλάσσειο τῶμπέχονόν μεν.

70

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

ὦθεῦνθ' ὥσπερ ὕες.
Ὅχλος ἀθαρέως

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὥρας κῆπεται φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
75 ἅμ' περιστέλλων. χρηστῷ κοίκτιρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὃ δειλὰ τὴν βιάξεν.
κάλλιστ'· ἐνδοὶ πᾶσαι, ὃ τὰν νυδὸν εἶπ' ἀποκλάξας.

75

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περὸνάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

80 Πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,

80

ποιοι ζωογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὥς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὦνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 85 κλισμῷ, πρᾶτον ἱουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 ὁ τριφίλητος Ἄδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 τρυγόνες ἐκ νασσᾶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές,
 90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις, 90
 ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἀμῶν καρτερός εἴη,
 95 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾷ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰδεῖν
 ἅ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυῦδρις αἰοιδός,
 ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 φθεγξέται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρόπτεται ἤδη.

ΓΥΝΗ ΑΟΙΔΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας, 100
 αἰπεινόν τ' Ἑρὺκ' ἂν Χρυσῶ παῖξοις' Ἀφροδίτα·
 οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 μηνὶ δωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον Ὄραι.
 βάρδισται μακάρων Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
 105 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105
 α' Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ὦνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαρίζομένα, πολυνύνυμε καὶ πολύνυαι,
 110 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκνυῖα 110
 Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

β' Παρ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
 παρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
 115 εἶδατα δ' ὅσσα γυναιῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρω,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῷ πετευνὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

γ' Χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθῳ
 120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἑρωτες, 120
 οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
 πωτῶνται περυγῶν πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζῳ.

β' Ὡς ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἶνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες,
 125 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μιλατὶς ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
 „ἔστρωται κλῖνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἀμά.“
 τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις. 128
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130

130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἁῶθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
 οἶσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὼνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς· 135

135 γ' „Ερπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα

ὀκτωκαίδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός

129

ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυνάμιος ἦρως,
οὐδ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκατι παίδων,

δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
οὐδ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπητιάδαι τε καὶ Ἀργεὺς ἄκρα Πελασγῶ.
ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαιοι.
καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος εἰξείς.“

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, τί χρῆμα σοφώτερον ἂν θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὡς γλυκυφωνεῖ.
ῶρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
χῶνῆρ' ὅξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκεν.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἢ Ἰέρων.

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰέδοντι.
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
5 τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ, 5
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκον
ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἶκαδ' ἴασι,
πολλὰ με τωθάξοισαι, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,
10 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
 τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος
 ἐσθλοῖς

- 15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
 πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθροϊ
 ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δόλῃ,
 ἀλλ' εὐθύς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
 αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς.
 20 τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
 οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.“

- Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἐνδοθι χρυσός
 κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ πού τιμι δοῦναι αἰοίκων,
 25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
 ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
 μὴδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέξῃ
 μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
 Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
 30 ὄφρα καὶ εἰν Ἀἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς, 30
 μὴδ' ἀκλεὲς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
 ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
 ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμενα κλαίων.
 πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
 35 ἄρμαλὴν ἔμμηρον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
 πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαννόμενοι ποτὶ σακούς
 μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
 μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκειν
 ποιμένες ἐκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
 40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
 θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυνγοῖο γέροντος,

ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τήν᾽α λιπόντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἔς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἔξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστεῖας Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροίῃς Κύκνον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντα ἐπ' ἀνθρώπους, Ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἔλθῶν
 ζῶός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὕφορβός
 55 Εὖμαιος, καὶ βουστὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίας 55
 ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἄλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἥονι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νύξιν θολερὰν διαειδέϊ πλύνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρῆλκειν·
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 65 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἥμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθῶ
 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 70 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος. 70
 οὐπῶ μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται ἀοιδού,

- 75 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠρίον Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Αἰβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
 ἦδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν.
 80 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις Ἰσος ἠρώεσσι
 ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθάνα
 κούρη θ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἵληγας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 85 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκη
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν.
 ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναλοῖτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας.
 90 ἄγρους δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι
 μήλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 ἄμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν.
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 95 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη.
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν ᾠοδαί
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος
 100 ἀσφάλτῃ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
 εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσαν
 ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον
 105 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,

ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεόντων
 θαρσύνῃς Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἰοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμεις· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρῶτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

- 5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολύδενδρον ἀνῆρ ὑλατόμος ἐλθὼν
 10 παπταίνει, παρῆντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
 15 βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶός τε νοῆσαι. 15
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδριαίει, Πέρσῃσι βαρὺς θεὸς αἰολομήτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνου 20

ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλάσας ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νῆωνων περιώσιον νῆωνοῖσιν,
 25 ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται εἰς νέποδες γεγαῶτες. 25
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἰοὶ κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
 οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἦβας
 ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρῃσ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κόρυς
 κόλπον ἔς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
 τῷ οὐπὶά τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἦν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ὧδέ κε παῖσι 40
 θαρσύνεας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαλὺν λέχος ἔς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στρυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑὰς δ' ἀπεδάσσαο τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνεῖει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

- Ἀργεΐα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 55 ἄλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδᾳ Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαίῃ
 αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρῶταν ἶδες ἁῶ.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἥ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ εἰοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθάπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν· 65
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίσις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρόλον κατθεῖο κολώναν,
 [ἶσον Λωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν,]
 70 ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“ 70
 Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἰσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς που τόδε σᾶμα. Αἰὲ Κρονίωνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ, 75
 πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βῶλακα θρύπτει. 80
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδμηται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

- 85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει. 85
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 90 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί, 90
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
 πόντον ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 95 ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας· 95
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
 100 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίῃσι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν.
 ᾧ ἔτι ἀργυρὸν μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 105 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοι χροσός
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχνηται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἵκοι,
 αἶεν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 110 πολλὸν δ' ἱφθίμοισι δεδωρόηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολλὸν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸν κατ' ἀγῶνας
 ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ᾠοιδάν,
 ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 115 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰεῖδοντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἶη

- ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 120 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες 120
 ἄορι, γὰρ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονίη
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 125 ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἶσατο ναούς· 125
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἥδ' ἐλέφαντι
 ἵδρυνται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευνθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων
 130 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ, 130
 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσά· Πέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἄγνων δὲ στόρνυσιν ἰαυεῖν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 135 χεῖρας φοιβήσασα μύροισι ἔτι παρθένος Ἴρις. 135
 χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέρῃξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότροχι παρ Μενελάω
 παρθενικὰ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθεν ἐϋγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα ταὶ πρῶται πόλιος, μέγα χορῆμα Λακκαιναν

5 ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγετο τὰν ἀγαπατάν 5
 μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς νῖδων.
 ἄειδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἔν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὕμεναίῳ.

(Τρῆναιος.)

α' Οὔτω δὴ προωξὲ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος· 10
 ἦρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευσ.
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
 15 κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυὸς ἄδε. 15

β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπεροχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὅλλοι ἀριστέες, ὥς ἀνύσαιο.
 μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.

α' Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
 20 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα· 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρει τίηται ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἶ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτὸς
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετρῷ,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 25 τὰν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ. 25

γ' Ἀὖς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμίν.
 πιεῖρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 30 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.

γ' Οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πνικινώτερον ἄτριον ἰσθῶ

- 35 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἔκ' κελούντων·
 οὐ μὰν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι 35
 Ἀρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρεσίεργον Ἀθάναν,
 ὥς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
- γ' Ὡ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ
 40 καὶ λειμώνια φύλλα 40
 ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺν πνέοντας,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὥς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένας ὅτος μαστον ποθέοισαι.
- γ' Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ ἀύξομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον, 45
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λαξύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γραμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὥς παριῶν τις
 ἀννείμῃ· δώροισι τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
- 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ. 50
 Λατὼ μὲν δοίῃ, Λατὼ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
 ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
- 55 δ' Εὐδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες 55
 καὶ πόθον, ἔρρεσθαι δὲ πρὸς αὖ μὴ πιλάθησθαι.
 νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπι τῷδε χαρεῖης.

Idyll. XIX. (XXIV.)*

Ἡ ρ α κ λ ί σ κ ο ς.

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα τόχ' ἅ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἄσπίδα, τὰν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκήλευσε πεσόντος. 3
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾷς μυθῆσατο παίδων·
 „εὖδετ' ἐμὰ βρέφεια γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὖδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἄδελφεῶ, εὔσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι ἅω ἴδοιτε.“
 10 ὥς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 Ὠρίωνα κάτ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἥρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 15 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἶκον, ἀπειλήσασα φαργεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὼ δ' ἐξεληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἱμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτνον ἰόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον, 20
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὅγ' εὐθύς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηροῖ' ἀνέγνω
 κοῖλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἴφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευνγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶ,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται

- οὐλομένοις ὀφίεσσιν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 30 τὰ δ' αὖτε σπείρησιν ἐλίσσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν·
 ἅψ δὲ πάλιν διέλκον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρῶμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἔσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσιν ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ ἄτις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
 ἢ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαράς ἄπερ ἡριγενείας;
 40 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ' ἀνδρῶν.“ 40
 Ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρο.
 ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρᾳ κολέον, μεγαλῶνυμον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὴ τότε ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσσον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

- 50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀϋτεῖ.“ 50
 Ἡ ῥα γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχοισα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι 51
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα
 55 θῆρε δ' ὡς χεῖρεςσιν ἀπρὶξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα, 55
 συμπλήγδην ἰάχῃσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα 58
 ἐρπετὰ δεικανάασκεν, ἐπάλλετο δ' ὑπόθι χαίρων

- κωροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρὸν ὑπαὶ δαίους ἀκρόχλου Ἰφικλῆα· 60
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσαστο κοίτου.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
 65 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
 Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν, 65
 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἠνώγει. „μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος σύ με κρύπτε· καὶ ὧς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 70 ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει.
 ἀλλ' Εὐηρεΐδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“ 70
 Τόσος ἔλεγεν βασιλεία· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 „θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα. 72
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
 75 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσ-
 σων, 73
 πολλαὶ Ἀχαιιάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρίβοντι ἀκρέσπερον αἰείδοισαι 75
 Ἀλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔση Ἀργεΐαισι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρο φέροντα
 80 ἀμβαίνειν τεὸς νῖός, ἀπὸ στέρων πλατὺς ἦρως,
 οὔ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσουντες ἄλλοι.
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκῇν 80
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν
 85 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι.
 [ἔσται δὴ τοῦτ' ἅμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.] 85
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῷ εὕτυκον ἔστω,

- 90 κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄχερδον·
 καίτε δὲ τῶδ' ἀργίησιν ἐπὶ σχίζησι δράκοντες
 νυκτὶ μέσα, ὅκα παῖδα κανῆν τεδὸν ἤθελον αὐτοί. 90
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ριψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἃς δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαροῦ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
 προῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται, 95
 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.“
 Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὄχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρὺς περ ἑὼν ἐνιαυτοῖς. 100
 Ἴφρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἁλωᾷ
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Δίνος ἐξεδίδαξεν,
 τῶς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρουπνος ἦρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οὔστόν
 105 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε
 110 πυξίνῃ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσσά τε πύκται 110
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἅ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα,
 115 πάντ' ἕμαθ' Ἐρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύκῳ Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἁγῶνι· 115
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυροῦ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξέλασασθαι ὑφ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

- Ἀμφιτρούων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγώνων 120
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήσσι κελεῦσαι
 Ἄκτωρ Ἰππασίδας δέδασεν, φυγὰς Ἄργεος ἐνθῶν,
 130 ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππῆλατον Ἄργος.
 Ἄκτορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρεῖψαι νεότητα.
 ὦδε μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
 δέγμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δειπνον δὲ κρέα τ' ὅπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Δωρικός· ἀσφαλέως κε φντοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἶνυτο δόρπον.
 35 εἷματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας.
 (Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.)*

Δ ι ό σ κ ο υ ρ ο ι .

Ὑμνέομεν Ἀήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱῶ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδευέεα πῦξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιξεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμάσιν.
 ὑμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα

- 5 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἄδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη εόντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
 νηῶν θ', αἷ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρο βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐγκυρσαν ἀήταις.
 10 οἷ δέ σφενον κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἥε καὶ ἐκ πρῶρηθεν, ἢ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου,
 εἰς κοίλῃν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 ἀντοῖσιν ναύτησιν ὀλομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτιν σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες αἰοδοί·
 25 Κάστορος ἢ πρῶτον Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰείδω.
 Ἦ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἔν ξυνιούσας
 Ἀργὼ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μίης πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἴνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

εὔροιν δ' ἄνεον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἶ δ' ὑπένερχθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἥδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀργχόθι πεῦκαι 40
 λεῦκαί τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσς' ἕαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἄν λειμῶνας.
 45 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληροῇσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεῖῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχύσιν ἄκρον ὑπ' ὤμον
 ἔστασαν ἡῦτε πέτραι ὀλοοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἥωρειτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὦν ὅδε χῶρος;

ΑΜΥΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὄρω, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.

ΑΜΥΚΟΣ.

θαρσέω, κούκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΥΚΟΣ.

τρισόδ' οἶον ὄρῃς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

60 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. 60

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σὺ με ξείνιζε, τὰ τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγχε δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσσαι, εἴ σευ διψὸς ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἐρεῖς, ᾧ κέν σε πύθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

65 εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμάχος, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἄμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πύξ διατεινόμενος σφετέρῃς μὴ φεῖδω τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὀρεῶς· οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηριζόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν εἰκότες εἶτε λέουσι

γρηνόμεθ', οὐ κ' ἄλλω γε μαχεσσαιμέσθ' ἐπ' ἀέθλω.

- 75 Ἦ δ' Ἀμυκος, καὶ κόχλον ἔλων μυκήσατο κοίλῃν. 75
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φυσηθέντος αἰεὶ Βέβρυκες κομῶντες.
ὥς δ' αὐτῶς ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῖ Κάστωρ.
80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρησιν ἐκαρτύναντο βοελαῖς 80
χειρας καὶ περὶ γυνὰ μακρά σφ' εἴλιξαν ἱμάντας,
ἔς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντας.
ἐνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειρομένοισιν ἐτύχθη,
ὁππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
85 ἰδρίῃ μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες, 85
βάλλετο δ' ἀκτίνεσβιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσσω,
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλεόν ἢ πρίν,
90 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νενευκῶς 90
ἔς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαῦτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
ἥρωες κρατερόν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
χώρῳ ἐνι στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ.
95 ἦτοι ὄγ' ἐνθα καὶ ἐνθα παριστάμενος Διὸς υἱός 95
ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὄρμῃς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ εόντα.
ἔσθη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἶμα
φοίνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
100 ὥς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε 100
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσε νειῶσια χερσὶ προδεικνύς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,
105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὅστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς 105

ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθηλόσιν ἐξετανύσθη.

ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·

ἀλλήλους δ' ὄλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἰξὺν χειρας ἐνώμα

110 αὐχένα τ' ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὃ δ' αἰκέσι πληγαῖς 110

πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.

σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ

αἵψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὃ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα

ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.

115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγου ἄνδρα καθείλεν; 115

εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέροις ὑποφήτης

φθέγγομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον

αὐτῇ.

Ἦτοι ὄγε ῥέξαί τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον

σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,

120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς, ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120

δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἐπὶ λαρόνας πλατὺ γυῖον.

[καὶ κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]

ἀλλ' ὅγ' ὑπεξάνεδυ, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ

πληξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὦμον·

125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125

ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·

αἰεὶ δ' ὄξυντέρω πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,

μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ

κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν

130 ἀμφοτέρως ἅμα χειρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130

τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,

ὧ πύκτη Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,

ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,

μήποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.

135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαι μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κᾶστος ἀείσω, 135

Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρῃ.

- Τὰ μὲν ἀναρπάξαντε δ'ὺν φερέτην Διὸς νιῶ
 δοιὰς Λευκίπποιον κόρας· δισσὼ δ' ἄρα τώγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶν υἱ' Ἀφαρῆος,
 140 γαμβρῶ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερός Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρουθ'ος μέγ' αὔσας·
 145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θυγάτρας
 τᾶσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
 150 βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροις.
 ἧ μὲν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
 155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππῆλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 Μεσσηνὴ τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφὶς ἀκτὴ·
 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὕπο σφετέροισι τρέφονται
 160 μυρίαὶ οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τῶν εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνίειν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῷον αἶμα.
 165 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες·
 Ἰσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὄχετο κῆμα
 πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστὸν. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔρχεα λοῦσαι,
 Ἴδας μὲν καὶ Ὀμαιμος ἐός, κρατερός Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,
 175 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστῳ τε, διακρινώμεθ' ἄρῃ 175
 ὀπλοτέρῳ γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὄλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θή-
 σειν.

τῶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὃ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
 σείων καρτερόν ἐγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην·
 185 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμάς 185
 Κάστῳ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφῳ ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔρχεσι μὲν πρῶτίστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινα δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῶ δ' ἄορ ἐκ κολοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτῆς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστῳ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεύς
 195 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὃξὺ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστῳ
 σκαιῷ· ὃ δὲ πληγὴς ξίφος ἐκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερός Ἴδας

200 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταῖξας πλατὺ φάσγανον ὥς τε διαπρὸ
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείτο νευενκώς
 Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.

205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρῷη 205
 παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἧ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσιν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετεροιο φονῆα·
 210 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέφω συνέφλεξε κεραυνῷ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.

Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν,
 Ἴλιον οὐ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος ἀνακτες ἐμήσατο Χίτος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 220 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι .

- Ἴνῳ κ' Αὐτονόα χά' μαλοπάρανος Ἀγαυά
 τρεῖς διάσωσ' ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἑοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσὸν τε ζῶοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς,
 τὼς τρεῖς τᾷ Σεμέλᾳ, τὼς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἅπο πάντ' ἐθεώρει,
 σχῖνον ἔξ ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχον,
 ἐξαπίνας ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον,
 πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐς ἱγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε· „τίνος κέχρησθε γυναῖκες;“
 Αὐτονόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.“
 20 χαῖ μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 20 ὅσσόν περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὄμον
 λαῖ ἐπὶ γαστέρα βάσα, καὶ Αὐτονόας ὀνυμὸς αὐτός·
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
 25 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσai.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἷη δ' ἐκγενέτης ἥ καὶ λέκτρον ἐπιβαῖνοι·
 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ᾄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
 35 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεΐαι ποιναῖς μεμελημέναι ἠρώϊναι,
 αἱ τὸδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ á τ η.

Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν ἔς Νείλεω ἀγλάαν,
 ὅππυ Κύπριδος ἱερὸν καλάμῳ χλωρὸν ὑπασσάλῳ.
 5 τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Δίος,
 ὅππως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἴδων κἀντιφίλησ' ἐῷ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱερὸν φύτον,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμύχθῳ γεγεννημένην
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις,
 πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοις ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ μάτερες ἄρῶν μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοένει, Θευγένιδός γ' ἔννεκ' εὐσφύρῳ·
 οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργῳ κεν ἐβολλόμαν

10yll. II

5 uramra - ur - ur -

II
10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

VI

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

VII

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

VIII

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

IX

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

XIX

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

10 uramra - ur - ur -

I
10yll IV

5 urama - urama -

II
10 urama - urama -

urama - urama -

urama - urama -

VI

10 urama - urama -

39 urama - urama -

VII

16 urama - urama -

urama - urama -

18 urama - urama -

VIII

66 urama - urama -

68 urama - urama -

85 urama - urama -

IX

19 urama - urama -

X

10 urama - urama -

urama - urama -

20 urama - urama -

XI

28 urama - urama -

98 urama - urama -

XIX

44 urama - urama -

89 urama - urama -

124 urama - urama -

XX

27 zizani maxif. waga 150 gr, zapiech.

109 f^v - sur un linge - coiffure avec épingles et perles

94 Waxi'yanu anp'zev - ag'yanu - o'yanu

181 perapnoid - argyria, parusa, argyria

XX

92 צו הענין הזה, נראה אשר הוא הוא הוא

1091/1092 - 1093/1094 - 1095/1096 - 1097/1098 - 1099/1100 - 1101/1102 - 1103/1104 - 1105/1106 - 1107/1108 - 1109/1110 - 1111/1112 - 1113/1114 - 1115/1116 - 1117/1118 - 1119/1120 - 1121/1122 - 1123/1124 - 1125/1126 - 1127/1128 - 1129/1130 - 1131/1132 - 1133/1134 - 1135/1136 - 1137/1138 - 1139/1140 - 1141/1142 - 1143/1144 - 1145/1146 - 1147/1148 - 1149/1150 - 1151/1152 - 1153/1154 - 1155/1156 - 1157/1158 - 1159/1160 - 1161/1162 - 1163/1164 - 1165/1166 - 1167/1168 - 1169/1170 - 1171/1172 - 1173/1174 - 1175/1176 - 1177/1178 - 1179/1180 - 1181/1182 - 1183/1184 - 1185/1186 - 1187/1188 - 1189/1190 - 1191/1192 - 1193/1194 - 1195/1196 - 1197/1198 - 1199/1200 - 1201/1202 - 1203/1204 - 1205/1206 - 1207/1208 - 1209/1210 - 1211/1212 - 1213/1214 - 1215/1216 - 1217/1218 - 1219/1220 - 1221/1222 - 1223/1224 - 1225/1226 - 1227/1228 - 1229/1230 - 1231/1232 - 1233/1234 - 1235/1236 - 1237/1238 - 1239/1240 - 1241/1242 - 1243/1244 - 1245/1246 - 1247/1248 - 1249/1250 - 1251/1252 - 1253/1254 - 1255/1256 - 1257/1258 - 1259/1260 - 1261/1262 - 1263/1264 - 1265/1266 - 1267/1268 - 1269/1270 - 1271/1272 - 1273/1274 - 1275/1276 - 1277/1278 - 1279/1280 - 1281/1282 - 1283/1284 - 1285/1286 - 1287/1288 - 1289/1290 - 1291/1292 - 1293/1294 - 1295/1296 - 1297/1298 - 1299/1300 - 1301/1302 - 1303/1304 - 1305/1306 - 1307/1308 - 1309/1310 - 1311/1312 - 1313/1314 - 1315/1316 - 1317/1318 - 1319/1320 - 1321/1322 - 1323/1324 - 1325/1326 - 1327/1328 - 1329/1330 - 1331/1332 - 1333/1334 - 1335/1336 - 1337/1338 - 1339/1340 - 1341/1342 - 1343/1344 - 1345/1346 - 1347/1348 - 1349/1350 - 1351/1352 - 1353/1354 - 1355/1356 - 1357/1358 - 1359/1360 - 1361/1362 - 1363/1364 - 1365/1366 - 1367/1368 - 1369/1370 - 1371/1372 - 1373/1374 - 1375/1376 - 1377/1378 - 1379/1380 - 1381/1382 - 1383/1384 - 1385/1386 - 1387/1388 - 1389/1390 - 1391/1392 - 1393/1394 - 1395/1396 - 1397/1398 - 1399/1400 - 1401/1402 - 1403/1404 - 1405/1406 - 1407/1408 - 1409/1410 - 1411/1412 - 1413/1414 - 1415/1416 - 1417/1418 - 1419/1420 - 1421/1422 - 1423/1424 - 1425/1426 - 1427/1428 - 1429/1430 - 1431/1432 - 1433/1434 - 1435/1436 - 1437/1438 - 1439/1440 - 1441/1442 - 1443/1444 - 1445/1446 - 1447/1448 - 1449/1450 - 1451/1452 - 1453/1454 - 1455/1456 - 1457/1458 - 1459/1460 - 1461/1462 - 1463/1464 - 1465/1466 - 1467/1468 - 1469/1470 - 1471/1472 - 1473/1474 - 1475/1476 - 1477/1478 - 1479/1480 - 1481/1482 - 1483/1484 - 1485/1486 - 1487/1488 - 1489/1490 - 1491/1492 - 1493/1494 - 1495/1496 - 1497/1498 - 1499/1500 - 1501/1502 - 1503/1504 - 1505/1506 - 1507/1508 - 1509/1510 - 1511/1512 - 1513/1514 - 1515/1516 - 1517/1518 - 1519/1520 - 1521/1522 - 1523/1524 - 1525/1526 - 1527/1528 - 1529/1530 - 1531/1532 - 1533/1534 - 1535/1536 - 1537/1538 - 1539/1540 - 1541/1542 - 1543/1544 - 1545/1546 - 1547/1548 - 1549/1550 - 1551/1552 - 1553/1554 - 1555/1556 - 1557/1558 - 1559/1560 - 1561/1562 - 1563/1564 - 1565/1566 - 1567/1568 - 1569/1570 - 1571/1572 - 1573/1574 - 1575/1576 - 1577/1578 - 1579/1580 - 1581/1582 - 1583/1584 - 1585/1586 - 1587/1588 - 1589/1590 - 1591/1592 - 1593/1594 - 1595/1596 - 1597/1598 - 1599/1600 - 1601/1602 - 1603/1604 - 1605/1606 - 1607/1608 - 1609/1610 - 1611/1612 - 1613/1614 - 1615/1616 - 1617/1618 - 1619/1620 - 1621/1622 - 1623/1624 - 1625/1626 - 1627/1628 - 1629/1630 - 1631/1632 - 1633/1634 - 1635/1636 - 1637/1638 - 1639/1640 - 1641/1642 - 1643/1644 - 1645/1646 - 1647/1648 - 1649/1650 - 1651/1652 - 1653/1654 - 1655/1656 - 1657/1658 - 1659/1660 - 1661/1662 - 1663/1664 - 1665/1666 - 1667/1668 - 1669/1670 - 1671/1672 - 1673/1674 - 1675/1676 - 1677/1678 - 1679/1680 - 1681/1682 - 1683/1684 - 1685/1686 - 1687/1688 - 1689/1690 - 1691/1692 - 1693/1694 - 1695/1696 - 1697/1698 - 1699/1700 - 1701/1702 - 1703/1704 - 1705/1706 - 1707/1708 - 1709/1710 - 1711/1712 - 1713/1714 - 1715/1716 - 1717/1718 - 1719/1720 - 1721/1722 - 1723/1724 - 1725/1726 - 1727/1728 - 1729/1730 - 1731/1732 - 1733/1734 - 1735/1736 - 1737/1738 - 1739/1740 - 1741/1742 - 1743/1744 - 1745/1746 - 1747/1748 - 1749/1750 - 1751/1752 - 1753/1754 - 1755/1756 - 1757/1758 - 1759/1760 - 1761/1762 - 1763/1764 - 1765/1766 - 1767/1768 - 1769/1770 - 1771/1772 - 1773/1774 - 1775/1776 - 1777/1778 - 1779/1780 - 1781/1782 - 1783/1784 - 1785/1786 - 1787/1788 - 1789/1790 - 1791/1792 - 1793/1794 - 1795/1796 - 1797/1798 - 1799/1800 - 1801/1802 - 1803/1804 - 1805/1806 - 1807/1808 - 1809/1810 - 1811/1812 - 1813/1814 - 1815/1816 - 1817/1818 - 1819/1820 - 1821/1822 - 1823/1824 - 1825/1826 - 1827/1828 - 1829/1830 - 1831/1832 - 1833/1834 - 18

94 Waxigmin ampicillin - 250mg - 250mg

ὅπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὸ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὦξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρ-
χίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἄνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
20 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκόμεν, 20
οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
ὥς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μναῖστιν ἄει τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένῳ.
κῆνο γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδων σ'· ἥ μεγάλα χάρις
25 δώρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ' φίλων. 25

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ α.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
κᾶμμε χορὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κῆγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλειςθ' ἀπὸ καρδίας,
5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζωῆας ἔχω 5
ξὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἁμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τυ, μάλ' ἐν σκοτῶ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
10 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρφ, 10
τῷ κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν εἰν ἐνὶ δεινδρίῳ,
ὅππῃ μηδὲν ἀπίξεται ἄργιον ὄρπετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἅματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

- 15 ἄλλον δ' αὐρίον, ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον μάλα. 15
καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσαι,
τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
τὸν προῖτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
- 20 φίλῃ δ', ἅς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰεί. 20
αἱ γὰρ ὧδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσσαι
ἐξ ἀστῶν· ὁ δέ τοι κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχει,
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρῶς ὑποδάμνεται,
κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
- 25 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλῳ στύματός σε πεδέρχομαι 25
ὁμνάσθην, ὅτι πέρουσιν ἥσθα νεώτερος,
χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαῖς φόρει,
- 30 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν. 30
ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι.
- 35 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις, 35
ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
νῦν μὲν κῆπὶ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλεῖταις θύραις
- 40 προμόλοιμί κε παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ. 40

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰπυκνος ἐκείνα
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
5 βωμὸν δ' αἶμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μᾶλος, 5
τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικίᾳ, ὅς μιν ἐπ' ἥμαρ αἰὲ θυνέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
5 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστᾶς 5
μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

III. (X.)

Ῥμῖν τοῦτο θεὰ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
παρ σέ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτῆσατο νίκην
ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην, ἀγνῆς ἄνθεμα Χρυσογόνας
οἴκῳ ἔν' Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. αἰεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ᾧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὕμιν υἷὸν ὠνήρ
τὸν λεοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρᾶτος τῶν ἔτ' ἄνωθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
ἥσσους ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὥς σάφ' εἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
πολλοῖς μῆσιν ὀπισθε κήνιαντοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ᾧ ξένε
σπουδᾷ, καὶ λέγ' ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆς·
„Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφρῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ῥοδοποιού.“
προσθεὶς δὲ ἥτιι τοῖς νέοισιν ἄδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος ἡνιὴρ ὁ τὰν κωμωδίαν
εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
ᾧ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὴν ᾧδ' ἀνέθηκαν,
τοὶ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει,
ὧν ἀνδρὶ πολίτᾳ

σωρὸν παρεῖχες ῥημάτων μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.

πολλὰ γὰρ πὸτ τὰν ζόαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῶν.

10

10

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
κεῖ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κρήνυός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλῃς ἀπόβριξον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἧ ποκ' ἐμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωῶτι πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀργεῦει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῶ κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρου ἔσω στείχοντες ὁμόροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀργεμόνας.

5

5

XII. (VI.)

Ἄ δέιλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλεόν, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
οἷχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς Αἶδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἶ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλεόν, ἀνίκα τήνας
ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

5

5

XIII. (V.)

Ἀῆς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις ἀνλοῖσιν ἀεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κήγ' ὃ πακτίδ' ἀειράμενος
 ἀρξεῦμαι τι κρέκειν, ὃ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξει
 Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπούμενος.
 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὅπισθεν
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
 εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
 υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
 Μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
 θεῖς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἀρχαὶ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τάνθ' ἡματα ταῦτα
 ὑπῆρχεν· ἥ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
 τοῖς δ' ἐπτά, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
 τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἢ δ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδε γὰρ μιν ἐξέβη μετρούμενος

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾶ θ' αἰ δρυὲς αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον,
 τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

- 5 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀένανον δέ
 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσω.
 ἔνθα πέριξ κέχνται βοτρυόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοι ἄχεῦσιν ποικιλότρανλα μέλη.
 ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξεο δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 εὐχε' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κενύθῃς ἐπιρρῆξιν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ,
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύῃ τελέσαι.
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἰσχω
 σακίταν. αἶτοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἐρεῖς „ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον νλὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὅρθων·
 χιμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλὰς
 πατρίδος ὀθνείαν κεῖμαι ἐφρессάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένηςος τὸ μνήμα· φρυσὶ γνῶμων ὁ σοφιστής,
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χῶν ὑμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.

πάντων, ὃν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής
καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὄχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ

εἰς Ἀἶδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,

δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,

νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

αἰᾶτ' ἐλείναι παθοῦσα Περιστέρη, ὥς ἐν ἐτοίμῳ

ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῖσσᾳ

Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.

ἔξεῖ τὰν χάριν ἀδὺν ἀντὶ τήνων,

ὃν τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἶσιδε τὸν πάλαι ποιητάν

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος

διῆλθε κῆπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἄῶ.

ἦρά νιν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπευν Ἀπόλλων,

ὥς ἐμμελὴς τ' ἐγένετο κῆπιδέξις

ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεῖδεν.

XXV.

Αὐδήσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.

Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὄρην
 ναντίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
 ἔμπορος ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
ἐξ ἀλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
σφάξων ἀκρόνυχος ταύτῃ θεῶν ἱερὸν ἰχθῦν,
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
καὶ κε λῖνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
ἔμπλεα.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ὦλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθευδε·
ἔργεο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον

5 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῇ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἶμα
10 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ, 10
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει. 12
αἶαξ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες. 15

15 Ἀργεῖον ἄργεον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·
μεῖζον δ' ἅ Κυθήρηα φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύνονται
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἅ δ' Ἀφροδίτα
λυσάμενα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20
πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἶ δὲ βάτοι νιν
20 ἐρχομένην κείρουσι καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται·

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει, 13
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν. 14

ὄξυν δὲ κωκύοισα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,
 Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.
 ἄμφι δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖται, 25
 στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ
 χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύρονται.
 αἰαῖ τὰν Κυθέρην ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ὦλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
 Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις· 30
 κάτθανε δ' ἡ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι. τὰν Κύπριν
 αἰαῖ

ὥρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρῦες αἰαῖ Ἀδωνιν·
 καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
 καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύουσι· 34
 πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὰ ἀηδῶν 36
 αἰάζει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37
 Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἐκλαυσεν ἄρ' 35
 αἰαῖ; 39

ὥς ἴδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
 ὥς ἴδε φοίνιον αἶμα μαραιομένῳ περὶ μηρῷ,
 πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· „μεῖνον Ἀδωνι,
 δύσποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,
 ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μίξω. 40
 ἔγρωε τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
 τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
 ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἥπαρ
 πνεῦμα τεδὸν ῥεύσῃ, τὸ δέ σε γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
 ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω 45
 ὥς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἡ δὲ Κυθήρη 35

Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 35

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
παρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
ζῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.

- 50 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσί γὰρ αὐτά
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσω, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σὲ καταρρεῖ. 75
ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σεσόβημαι.
θνάσκεις ὧ τριπόδητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
55 χήρα δ' ἃ Κυθήρηα, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἑρωτες.
σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμαρὲ κυναγεῖς; 60
καλὸς ἐὼν τί τοσοῦτον ἐμήναιο θηρὶ παλαίειν;“
ὧδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες
αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄ-
δωνις. 63

- 60 Αἰαξ' ὧ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδωνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
λέκτρον ἔχοι Κυθήρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις. 70
καὶ νέκυς ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυς οἷα καθεύδων.
65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιεύεν,
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
παγχρύσῳ κλιντῇρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
ὥς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
αἰαξ' ὧ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

δάκρυα δ' ἃ Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσπον Ἄδωνις 64
αἶμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεταί ἄνθη. 65
αἶμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 66

75 Κέκλιται ἄβροῶς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάρχουσιν Ἑρώτες 80
 κειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδώνιδι· ἧδ' ἔμην οἷστώσ,
 ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' ἐπτερόνισθε φαρέτραν,
 ἧδ' ἔμην ἔλυσσε πέδιλλον Ἀδώνιδος, οἷ δὲ λέβητ' ἔς
 κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρόν ἰαίνει,
 ὅς δ' ὄπιθεν περυγέσβιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνιν. 85
 80 αἶαζ' ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρώτες.

(Deest una stropha.)

αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἑρώτες.
 Ἑσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
 καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὑμήν,
 Ὑμήν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαεῖδει 80
 85 αἰαῖ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἔτι πλεόν ἢ Ὑμέναιον.
 αἶ Χάριτες κλαίουσι τὸν υἱέα τῷ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἀδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
 αἰαῖ δ' ὄξυ λέγοντι πολὺ πλεόν ἢ Παιῶνα
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἀδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἀδωνιν,
 90 καὶ μιν ἐπαεῖδουσιν· ὁ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει. 95
 οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
 Ἀἷγε γόων Κυθήρηα τὸ σάμερον, ἴσχεο κομμῶν·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγρος, ὅπως λόγος, αἰσσοίσας
 χά λίδος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
 μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχύμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

IV. (XIII.)

Μηδὲ λήπης μ' ἀγέραστον, ἐπεὶ χῶ Φοῖβος αἰεῖδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V^a.)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b.)

Εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὥπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἁδέα ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c.)

Εἰ μὲν γὰρ βιότῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,

ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.

εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ὅπποσα τοὶ δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμερόντες αἰεὶ πολὺν πλείονος ὄλβῳ;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.

κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραστον αἰεῖδῃ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἣν δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεῦμενος ἀδὺ μελίσδῃ,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.

μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
 βαμβαίνει μεν γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰδεῖ.
 10 ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρωτα καὶ ἐς Ἀνκίδαν τι μελίσδω, 10
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώνοντι παρέστα,
 νηπίαχον τὸν Ἑρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
 ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
 „μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἑρωτα δίδασκε.“
 5 ὥς λέγει· χαῖ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολιάσδον, 5
 νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
 ὥς εὗρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθήνα,
 ὥς χέλυν Ἑρμῶν, κίθαριν ὥς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 10 ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰεὶδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε 10
 θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
 κῆγῶν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτ' ἐδίδασκον,
 ὅσσα δ' Ἑρως μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

X. (XVI.)

Ἑσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἑσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 5 ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὧνεκα τήνα 5
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρᾶν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὕδοι πορέοντα λοχάσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσαμένῳ συναρέσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς Ἀἶδαο.
 ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὦνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλλῆτο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς·
 ὄλβιος ἦν Θινάσκων, ὅτι ἱμερον αἰνὸν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξεντὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεϊ δενδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἑρωτα
 ἐσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὦνεκα δὴ μέγα φαίνετο ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τὼς καλάμῳς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ἑρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευε.
 ᾧ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμῳς ῥίψας ποτ' ἀροτρεά πρέσβυν ἵκανεν,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δεῖξεν Ἑρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδεο τᾶς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχεν.
 φεῦγε μακράν. κακὸν ἔστι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἐσση·
 εἰσόκε μή μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἐλθὼν ἐξαπίνης κεφαλὰν ἐπὶ σεῖο καθιξεί.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἥε θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τὴν αὐτᾶ,

5 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον;
 5 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὥπασας ἤμεν,
 ὥς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὴν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡϊόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὕστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 χρεῖν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χρεῖν ἅπασαν
 ὀτειλάν· μοιραῖα δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἶαρος ὦ Μύρσων ἢ χεῖματος ἢ φθινοπώρῳ
 ἢ θέρους τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλεόν εὔχεται ἐλθεῖν;
 ἢ θέρους, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσσα μογεῦμες;
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
 5 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χεῖματι πολλοί
 5 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργία τε καὶ ὄκνον.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλεόν εὔαθεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΤΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῖσι·

- 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεὺ δὲ ἕκατι
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέει ὥρια τίκτει.
 οὐλον χειῖμα φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
- 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόδητον ὄλω λυκάβαντι παρείη,
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἀώς.

XVIII. (X.)

Μοίσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾶς φάρμακον ἄδιον οὐδέεν.

XIX.

Παντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναίσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ῥαῖστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέγοντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε ὦ ρ ὦ π η.

- Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἤκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίξων
 λυσιμελὲς πεδὰ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνειρώων. 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
 10 τῶν δ' ἣ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἣ δ' ἄρ' ἐφώκει 10
 ἐνδαπίῃ, καὶ μᾶλλον ἐῆς περισχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἣ δ' ἐτέρῃ κρατερῇσι βιωμένη παλάμῃσιν
 εἴρυσεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν. 15
 ἣ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένην κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρως δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
 20 ὅψε δὲ δειμαλέην ἀνευεῖκατο παρθένος αὐδὴν· 20
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

- τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτή 25
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.
- Ὡς εἰποῦς' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἐταίρας
 ἡλικας οἰέτεας θυμῆρεας εὐπατερείας,
 30 τῇσιν ἀεὶ συνάθρυεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο, 30
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροά προχοῇσιν ἀναύρων,
 ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος ἐϋπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀρχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἡγρερέθοντο 35
 τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρούσειον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἥφαιστοιο,
 ὃν Διβὺή πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου
 40 ἦεν· ἢ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασση, 40
 ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφῃ δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὺς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν. 45
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἰκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 δοιοῦ δ' ἔστασαν ὕψου ἐπ' ὄφρυος αἰγριαλοῖο
 φῶτες ἀολλήθην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ 50
 πόρτιος Ἰναχίδης, τὴν δ' ἐπταπόρῳ παρὰ Νείλῳ
 ἐκ βοῶς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἢ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 55 αἰφὶ δὲ δηνῆεντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο 55

Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτεάνυστο
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἔξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πετρύγων πολυανθέϊ χροίῃ,
 60 τάρσ' ὃς ἀναπλώσας ὥσειτέ τις ὠκύαλος νηῦς
 χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.

Αἰ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἔς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλη ἐπ' ἄλλοιοῖσι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερον.
 65 τῶν ἥ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἥ δ' ὑάκινθον,
 ἥ δ' Ἴον, ἥ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμώνων ἑαροτρεφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.

αἰ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
 δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἄνασσα,
 70 ἀγλαίην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένηια.
 οὐ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν λαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἥ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

Κύπριδος, ἥ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρβεται, οὐδέ μιν οἷος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπὶ βόσκεται, οὐδέ μιν οἷος
 ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύνκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρμαιρε μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἥμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰτά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

- ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἅτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φανθείς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι, 90
 ψαῦσαι δ' ἱμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῇ δὲ ποδῶν προπάρουθεν ἀμύμονος Εὐρώπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέθειλγε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀμφαφάσσκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν 95
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὠκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν, ἐδέρεκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον. 100
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 „Αεὐθ' ἐτάραι φίλῃαι καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ' ἐνήης
 105 πρηνὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις 105
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θέῃ, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐτοῖς.“
 Ὡς φασμένη νῶτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
 αἰ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε. 110
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλλας καλέεσκεν ἐταῖρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀγῶν δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν ἦν τε δελφίς,
 113 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων. 113
 115 ἦ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιάσκει θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάρουθε ποδοῦν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἰ δ' ἄρα πᾶσαι 114
 κητείοις νῶτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο. 115

120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἅλα Ἐννοσίγαιος
 κῦμα κατιθύνων ἀλῆς ἡγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτω· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροοι ἀνλητῆρες,
 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες. 120
 125 ἦ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρασ, ἐν χειρὶ δ' ἄλλῃ
 εἴρουε πορφυρέην στολμοῦ πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δευοὶ ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης, 125
 130 ἱστίον οἶά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἄπο πατρίδος ἦεν ἄνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίσροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἄνωθεν, ἔνερχε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσην ἀνευείκατο φωνήν· 130

135 „Πῇ με φέρεσθ' ὦ ταῦρε φίλ' ἔπλετο; πῶς δὲ κέ-
 λευθα

ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκυάλοισ, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖόν τοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή; 135
 140 ἦ ἄρα τις θεὸς ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπεικίότα ῥέξεις.
 οὐθ' ἄλλοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχόωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἵσσεις, χηλαὶ δὲ τοὶ εἰσὶν ἔρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψός' ἀερεθείς 140
 145 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσσαι οἴωνοῖσιν.
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῦ τῷδε
 ξείνην ναυπλίην ἐφάπτο καὶ πλάξομαι οἴῃ.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε 145
 150 ἴλαος ἀντήσειας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι

τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἐμεῖο.
οὐκ ἄθεεῖ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.“

“Ὡς φάτο· τὴν δ’ ὧδε προσεφώνεεν ἡὔκερως βοῦς
,,Θάρσει παρθενική, μὴ δείδιδι πόντιον οἶδμα.
155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλωμι.
σὸς δὲ πόθος μ’ ἀνέηκε τόσῃν ἄλλα μετρήσασθαι
ταύρω ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,
ἥ μ’ ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήμια σεῖο
160 ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φητύσειαι νῆας,
οἳ σκηπτοῦχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“

“Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεται
μὲν δὴ
Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάξετο μορφήν,
λῦσε δὲ οἱ μίτρον, καὶ οἱ λέχος ἔντρον ὦραι.
165 ἥ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ’ αὐτίκα νύμφη.

II.

Ἔ ρ ω ς δ ρ α π έ τ η ς.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νύεα μακρὸν ἐβώστρει·
ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα —
δραπετίδας ἐμός ἐστιν — ὁ μανύσας γέρας ἐξεῖς
μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ’ ἀγάγῃς νιν,
5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ’ ὧ ξένε καὶ πλέον ἐξεῖς. 5
ἔστι δ’ ὁ παῖς περὶ σάμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μαθησῇ.
χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ’ ἐθελος· ὄμματα δ’
αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·

καὶ Κρονίδῃ τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γείνετο μήτηρ.

οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,
 0 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἡπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ μέτωπον.
 μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀἶδεω βασιλῆα.
 15 γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
 ἀνέρας ἡδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί 20
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κἄμμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλέον ἅ δ' αἰὲ αὐτῷ
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τις ἔλλη τήνον, δήσας ἄγε μηδ' ἐλεγήσης.
 25 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ. 25
 κῆν γελᾷ, τὴν νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλήσαι,
 φεύγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὅπλα“,
 μὴ τὴν θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβηπται.

III. (V.)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὦνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
 ἐστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάννα.
 ἄλλ' ὅταν ἀρήσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἅ δὲ θάλασσα
 5 κυρτὸν ἐπαφρίξῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη, 5
 ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
 γὰρ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
 ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὦνεμος, ἅ πίτυς ἄδει.
 ἡ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἅ ναῦς,

10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
 καὶ παγᾶς φίλ' ἐμοὶ τᾶς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
 ἃ τέρεπει ψοφέουσα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

"Ἡρατο Πᾶν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτατᾷ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
 ὥς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον. Ἔρως δ' ἔσμυχ' ἐπαμοιβᾷ.
 5 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσησε τὸν φιλέοντα, 5
 τόσσον ὁμῶς φιλέων ἠχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
 ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
 στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλησθε.

V. (VII.)

Ἀλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 5 νέρεθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ, 5
 ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
 κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

Λαμπάδα θεῖς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
 οὐλὸς Ἔρως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ξεύξας ταλαεργὸν ὑπο ξυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Διοῦς αὐλάκα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· „πίσον ἀρούρας,
 5 μὴ σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλλω.“ 5

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωνος.

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τον ἱμερόεντα Βίωνα.

νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.

5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτὰς.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

α' Ἀδόνες αἱ πυκνιοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τὰς Ἀρεθοίσας, 10
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

β' Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῶδάν, 15
οἷαν ἐν ὑμετέροισι ποτὲ κήδεσι γῆρὺς ἄειδεν.

εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.“

Ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἤμενος ἄδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Αἰθαῖον ἀεῖδει.

ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἴ ποτε γαύρως
πλαζόμεναι γοῶντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

25

γ' Σεῖο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἴ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται, ὅτι σιωπῇ 30

κούκετι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ

35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐτόσον εἰναλίησι παρ' ἧόσι μύρατο δελφίν,
οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀητός,

35

ἄλκυνις δ' οὐτόσον ἐπ' αἴγεσιν ἴαχε κῆνξ,

40

40 οὐτόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 43

ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,

45

ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,

47

ἅς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις

45 ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἱ δ' ὑπεφώνενν 50

ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“ 50

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ὦρεα μακρὰ χελιδών,

39

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

41

οὐδὲ τόσον γλανκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρούλος ἄδεν.

42

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

46

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
τως;

50 εἰσέτι γὰρ πνεύει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς. 55
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρεται.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἄν ποκ' ἕτερπες
ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσας. 60
οὐ γὰρ ἶσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφρευγεν
ἅ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
60 ἔζετ' ἐρημαίῃσι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 65

ε' Παντά τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικῶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
καὶ στνγνὸν περὶ σῶμα τεὸν κλαίουσιν Ἑρωτες.
65 * * * * *
ἅ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺ πλεόν ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνάσκοντα φίλησεν. 70
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγνρώτατε δεύτερον ἄλγος, 71
70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὅμηρος,
τῆνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δὲ πλῆσαι φωνᾶς ἄλλα· νῦν ἄλιν ἄλλον 75
νῖέα δακρυεῖς, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
75 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς' Ἀμφότεροι παραῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε

Παρασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοΐσας.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα

καὶ Θετίδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·

80

80 κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,

καὶ βούτας ἐλγαινε καὶ αἰδῶν ἐνόμει,

καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,

καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἑρωτα

ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὰν Ἀφροδίταν.

85

85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ' Πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα.

Ἄσκη μὲν γοάει σε πολὺ πλεόν Ἑσιόδοιο·

Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι

οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμήνατο Λέσβος ἔραυνά·

90

90 οὐδὲ τόσον τὸν Ἀοιδὸν ἐμύρατο Τήϊον ἄστν·

σε πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς

εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλᾶνα.

93

* * * * *

* * * * *

95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ' * * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

100 ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
 Αὔσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ᾠδᾶς,

100

πάντες ὅσοις καπυρὸν τελέθει στόμα βωκολιασταί
 ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.

94

κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν

ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι

δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πολίταις

Τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς,

βουκολικᾶς ἄλλ', ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητάς,
κλαρονόμος μῶσας, τᾶς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες ἀοιδάν.

105 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 105

ζ' Αἰαὶ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἥδ' ἐπὶ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον,
ὑστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
110 ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα 110
εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσειαι ἐν γῇ,
ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰετὸν βάτραχον ἄδειν.
πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
ἄδει.

115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
ἦ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύγεν ῥῶδάν;
120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἄλλὰ Δίκα κίχ' ἐπὶ πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ,
ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
σεύς,

ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆρ' ἐπὶ τὰχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
125 Πλουτέος, ὥς κ' ἐγὼ ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσσῃ, 125
ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσσδαι. ἀλλ' ἔτι Κώρη
Σικελικόν τι λήγειν καὶ ἀδύ τι βουκολιάζειν.
καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
130 ἔσσειθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν 130

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμπει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆγών
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ᾄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς .

Εὐνείκα μ' ἐγέλασσε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλῆσαι,
καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἐμείο.
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγέ μευ κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἷα βλέπεις· ὁπότ' αὖ λαλέεις, ὡς ἀστικά παῖσδεις,
ὡς τρυφὲρ' αἰκάλλεις, ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.
χεῖλεά τοι νοσέοντι, χέρες δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς.“ 10
τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἔδον ἔπτυνσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὰ πόδε συνεχὲς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τᾶ μορφᾷ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
15 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλασσεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τᾶλγεος ὡς ῥόδον ἔρσα.
χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργάν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταίρα.
ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήγνυν· οὐ καλὸς ἐμμί;
ἄρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
20 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεν ἀδὺς Ἴουλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύκασεν ὑπήνην,
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

- καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ δέμας αὖ πακτᾶς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὺν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῶ δονέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναιῖκες, 30
 καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἄστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
 ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμὲ, παρέδραμεν. ἢ οὔ ποτ'
 ἀκούει,
 ᾧ καλὸς ὡς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἔλαυνεν;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βούτα
 35 καὶ Φρυγίοις ἐνόμυσεν ἐν ὥρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν 35
 ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δέ τις ἦν; οὐ βουκόλος; ὅντε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δέ μοιοῖσα
 λάθριον ἂν νάπος ἤλθε καὶ εἰς ὅμᾳ παιδὶ κάθευθε.
 40 καὶ τὴν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ᾧ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθη;
 Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
 ἃ Κυβέλας κρέσσω καὶ Κύπριδος ἡδὲ Σελάνας.
 45 μηκέτι μηδ' ᾧ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν 45
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι.

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἀ λ ι ε ῦ ς.

Ἀ πενία Διοφαντε μόνᾳ τὰς τέχνας ἐγείρει,
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.

5 καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι.

Ἰχθύος ἀρρευντῆρες ὁμῶς δύο κεύντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασι,
κεκλιμένοι κοίτῃ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
10 κεῖτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φνικιόεντα δέλητα,
ὀρμιαὶ κύρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
μήρινθοι κώπα τε γέρον τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχὺς, εἶμα τάπης τε.
οὗτος τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τήνοις· ἅ γὰρ πενιά σφας ἐτήρει.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσω γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
20 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ψεύδοντ' ὧ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεὺς.
ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω ἄως.
25 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι.

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

Ἄφρ', ἄλλως μέμφη τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρός
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὸν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν πόκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
30 οὐ σε θέλω τῷμῳ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον.
ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

εὖ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὃ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.

ἀλλ' ὥς καὶ σχολά ἐστι — τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων, 35
 ἀδὼν ἐν θρυμῷ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν — θέλε δὴ ποτε
 νυκτός

ὅψιν, πᾶς τοι ἔοικε λέγειν, μανύεν ἑταῖρῳ.

δειλινὸν ὥς κατέδαρθον, ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν
 40 — οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ᾧρᾳ, 40
 εἰ μέμνη, τᾷς γαστροῦς ἐφειδόμεθ' — εἶδον ἑμαυτὸν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκειον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθὺά κηρών. 45

χῶ μὲν τῶγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρε τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὺν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροισι;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἠρέμ' ἐννυξα, 50
 καὶ νύξας ἐχάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.

ἦνυσ' ἐλὼν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθῦν,
 πάντ' ἄ γέ τοι χρυσῷ πεπνυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθῦς
 55 ἢ τάχα τᾷς γλαυκᾷς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης. 55
 ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρῳ ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.

καὶ τὸν μὲν σπεύσας ὅκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὅμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
 ταῦτά με κᾶξήγειρε, τὸ δ' ᾧ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
 τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΛΙΕΤΣ Β'.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθυῖν
 χρούσειον ὡς ἴδες εὗρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.

65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσω — τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις 65
 Ὀλπις τῶν ὕπνων, ξάτει τὸν σάρκινον ἰχθυῖν,
 μὴ σὺ θάνης λιμῶ καπλὶ χρυσοῖσιν ὀνειρόις.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κ η ρ ι ο κ λ έ π τ η ς.

Τὸν κλέπταν πότε Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾶ δ' Ἀφροδίτα
 5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅτι γέ τυτθὸν 5
 θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκια τραύματα ποιεῖ.
 χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσί μελίσσαις,
 ὡς τυτθὸν μὲν ἦης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκια ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐ ρ α σ τ ή ς.

Ἀνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω.
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε,
 κοῦκ ἦδει τὸν Ἐρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκια τόξα
 5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κἂν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρής.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρτυμα
χείλεος, οὐκ ὅσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.

10 οἶα δὲ θῆρ ὑλαίος ὑποπτεύησι κυνάρως, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὦρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
ὁ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς. 15
λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαν φλόγα τᾶς Κυthereίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροισι,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾷ·

„Αγρίε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάνθημα λεαίνας,
20 λάυνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ
κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίζω,
ἐνθα τύ μευ κατέκρινας, ὅπη λόγος ἤμεν ἀταρπὸν
ξυνάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἐνθα τὸ λᾶθον.
25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ Ἴον καλὸν ἐστὶν ἐν εἶαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ· 29
30 καὶ κάλλος καλὸν ἐστί τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ξῆ. 32
ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
ὀππότεν ἐξενθὼν ἡρτημένον ἐν προθύροισι
35 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῆς τὸν τλάμονα, μή με παρένθῃς,

λευκὸν τὸ κρίνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει. 30
ἅ δὲ χιῶν λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχυθῇ. 31

στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχολίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
 εἵματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μὴ με φοβαθῆς·
 40 οὐ δύναμαι σῖναι σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 ᾧμα δέ μοι ᾧσόν τι, τό μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
 κἂν ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπαίλασον· ᾧ φίλε κεῖσαι.
 ἦν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ᾧλεθ' 45
 ἑταῖρος.
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 45 τοῦτον ἔρωσ ἔκτεινεν. ὁδοιπόρε, μὴ πα-
 ροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖ-
 ρον.“

Ὡδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρῃς γεισοπόδων, φοβερὸν λόχον ἄπτει' ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἔμβαλλε τραχήλῳ,
 50 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαι ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ᾧξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ιδίας ἡρτημένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἐὼν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἵματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 55 γυμνασίῳ, καὶ τῇδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαυνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθε
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἑφάβον· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας.

ΜΤΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῃ λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἥόνι τᾷ Γαλατείᾳ;

ΑΤΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλπω;

ΜΤΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ξαλώμενος ᾄδεις ἔρωτα, 5
 λάθρῃα Πηλείδαο φιλάματα, λάθρῃον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσσωτο φᾶρος, ὁμῶς δ' ἐψεύσατο μορφάν
 καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσιν οὐκ ἀλεγοίσεις,
 οὐδ' εὖδειν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδαμείας.

ΑΤΚΙΔΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βουκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνώνῃ κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαϊκόν, οὐδέ τις Ἑλλην,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακωνῶν,
 μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρῃα.
 15 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρῃα δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερσὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρηίσι, καὶ τὸ βάδισμα
 20 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ. 20
 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς

25 στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ κρόκ' ἐπῆναι·
 ἦσθις δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτάν
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺν δὲ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δ' δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί
 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 νύξ ἄτα δολίᾳ με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

KOPH.

Τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἐκοῖς Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

KOPH.

μὴ καυχῶ σατυρίσκει· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

KOPH.

5 τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὄφρα φιλάσω.

KOPH.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὥς ὄναρ ἥβη.

ΚΟΡΗ.

ἂ σταφυλὶς σταφίς ἔστ', οὐδὲ ρόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοί τινα μῦθον ἐνέψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φεῦ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄξεο καὶ σύγχε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἶη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθῆς.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὥς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρῶτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ξυγρὸν αἰὲν αἰείrais. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

μὴπιβάλλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὖ μνῶντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορεῖν.

25

ΚΟΡΗ.

25 ναὶ μάν φασι γυναῖκας εὐὺς τρομέειν παρακοίτας.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον αἰεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναῖκες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῇ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω.

30

ΔΑΦΝΙΣ.

30 ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψεαι ἥβας.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

παῖσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαντὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλῃς με διῶξαι.

35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δώματα καλὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλά κε τέρποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χερσίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατὴρ δέ τοι ἐστὶ Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος ὅπη. πόθεν ἴσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἵδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένῳ ἄλσεα δείξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκει; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πρᾶτιστα τάδε χροάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναιὶ τὸν Πᾶνα. τεγὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

50

ΔΑΦΝΙΣ.

50

θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μάλα δειλά.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

55

ΚΟΡΗ.

55

μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλαις λαλέουσι τεδὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποιήσας ὅλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλλα
δοίης.

60

ΔΑΦΝΙΣ.

60

αἶθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἔρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτα.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα. 65

65 Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν ἱαινόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνύετο φώριος εὐνή.
χῆ μὲν ἀνεγρομένη σῖγ' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη,
ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνᾷς.

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ά ρ α.

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σώξεται ἐπὶ θεθέεσσι; τί μοι τόσον ἡνίησαι;
ἦρ' ὅ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαιδιμος υἱός
5 ἀνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσεϊθ' ὑπὸ νεβροῦ; 5
ὦμοι ἐγὼ, τί νυ δή με θεοὶ τόσον ἡτίμασσαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἰσῆ;
δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
τοῦ δ' οὔτις γένεται ἄλλος ἀποτμότερος ζώνοντων,
οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
σχέτλιος, ὅς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
ἦέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

15 παῖδας εὐὸς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἰδὼν ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δ' ὄρνις δύρεται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφρις ἔτι νηπιάρχοντας
 θάμνοισι ἔν πυκνιοῖσι κατεσθίῃ· ἡ δὲ κατ' αὐλὰς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 25 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἡ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσσον ἔμεν μέγα τάρβος ἀμειλίχτιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κάτα πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 30 κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα, 30
 * * * *

Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλησ' ἐνὶ χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἓνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρῶσδὸν ἀπάντων
 35 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἷ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἀουίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κάτα κραναὴν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἤτορ
 40 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἔν ἡμετέρῳ· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίξει πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἡὲ σιδήρου

- 45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤϋτε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἡμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφροῇναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τείχος ἐέργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἐστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφί γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σῶ νίει· πάντων γὰρ ὀϊζυρώτατα τέκνα
 55 γείνασθαί σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.“ 55
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἔς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο,
 μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκῆων.
 ὥς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήϊα λεύκ' ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μύθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυνὸν ᾧδε μετηγύδα·
 „Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πενκαλίμῃς; πῶς ἄμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
 κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλαυται.
 65 ἢ οὐχ ἄλλῃς, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμαρ 65
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμῆσειν ἐν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσολή· τοιῇσδ' ἐκνρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἵσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἥδ' ἐλεαίρω,
 οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρῃ τε καὶ εὐέανος Δημήτρῃ, 75

ᾧς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθέν σε χειριότερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπέρ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἤλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.

80 οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτο γε λήθειν. 80

τῷ μή μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω,
 μηδ' εἰ κ' ἠϋκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.

οὐθέν γάρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάσθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον

85 πρὶν ἢπέρ τ' ἰδέειν μιν, ὅφ' ἦπατι εἴσω ἔχουσα, 85

καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ᾧδέ ε' δυστοκέουσα κακὰς ᾠδῖνας ἀνέτλην.

νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἄλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτίς

90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90

πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίνκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπη.

95 εἶσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ 95

παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρωρσι, βίη Ἡρακλεῖη·
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.

100 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου 100

καρτερόν οἰνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλῶης,
 ἦτοι ὃ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείδας
 ἀνδῆρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλοῖ.

105 αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὅπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105

ἐκφυγέειν μεμαῶς ὀλοὸν βέλος Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἥντε γέρον

- νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δήιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἄοσσησθαι λεληημένος, ὥς μοι ἔϊκτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάρυμος ἐπ' οὔδ' ἐκάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἄστεμφές ἔκειτο, γέρων ὥσεϊτ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσέειν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτως, 115
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρύσση παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὀπιδα τρομερὴν πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελίσστο σακεσπάλος Ἴφικλέης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
 120 παῖδας ἑμούς, μέχρ' ἵδ' ἐπὶ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλῃ μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθέηα τρέποιτο
 οἴκου ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἐμός, μὴδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων. 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Δ ε ο ν τ ο φ ό ν ο ς.

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 πανσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

„Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμέω ἀζόμενος δεινὴν ὄπιν εἰνοδίοιο·
 5 τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος ἔντριχες Αὐγείαιο

- οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν· οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αἰ μὲν ῥά νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἄμφ' Ἑλισσοῦντος,
 10 αἰ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αἰ δ' ἐπὶ Βουπρασίῳ πολυβότρυος, αἰ δὲ καὶ ᾧδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης
 πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηνίου ἄμ μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιηδέα πόλιν 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰαμεναί τε
 εἰς ἅλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
 αὖλιν δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνῃ ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναι πεφύασι 20
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ἱρὸν ἄγαλμ' ᾧ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηνθ', οἷ βασιλῇι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὕρους μὲν ἴσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνοὺς δ' ἱκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ᾧριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαιο,
 30 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἄλωαι δενδρῆεσσαι, 30
 μέχρη ἐπ' ἐσχατίας πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἢ δίκη οἰκῆων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἐνίσπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 35 ἔσσεται, οὔτινος ᾧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἢ τι Αὐγείην ἢ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 διζεαι, οἷ οἷ ἔασιν. ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδῶς
 ἀτρεκέως εἵποίμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,

οἶόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
ἀθανάτων τοιοῦδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
„Ναὶ γέρον Ἀυγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἥγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
45 εἰ δ' ὃ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἴσι πολίταις
δῆμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θεμιστας,
δμῶων δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρῶτερος αἰσυνμήτης,
ᾧ κε τὸ μὲν εἵπομι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πνυθούμην.
50 ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν.“ 50

Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαὔτις ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·
„Ἀθανάτων ᾧ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.
ὥδε γάρ Ἀυγείης, υἱὸς φίλος Ἥελίοιο,
55 σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανού, 55
χτιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποφόμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν εἴδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
60 ἀλλ' ἵομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60
αὐλιν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“

Ὡς εἰπὼν ἡγείτο, νόφ δ' ἔτι πόλλ' ἐμενοίνα,
δέρμά τε θηρὸς ὀρῶν χειροπληθῇ τε κορύνην,
ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἶν ἐρεσθαι·
65 ἅψ δ' ὅκνω ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
σπερχομένον· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
ἀμφοτέρων ὁδμῇ τε χροὸς δούπῳ τε ποδοῖν.
70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70
Ἀμφιτροωνιάδῃ Ἡρακλέϊ· τὸν δὲ γέροντα

- ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
 τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
 φευγέμεν ἅψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺν δὲ φωνῇ
 75 ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὕλαγμοῦ, 75
 χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὀθούνεκεν αἶν ἐρνυτο
 αὐλιν κοῦ παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶποίησαν ἄνακτες
 80 θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιπειθές. 80
 εἴ οἱ καὶ φρένες ὥδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
 ἦδει δ', ὦ τε χορὴ χαλεπαινέμεν ὦ τε καὶ οὐκί,
 οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
 νῦν δὲ λίην ξάκοτόν τι καὶ ἀρρηγνὲς γένετ' αὐτως.“
 Ἥ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τὰνύλιον Ἴξον ἰόντες.
 * * *
 85 Ἥελιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους 85
 δείελον ἥμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πύονα μῆλα
 ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
 αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρία ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 90 ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσεί νέφη ὕδατόεντα, 90
 ἄσά τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
 ἢ νότοιο βίῃ ἢ Ὀρηκὸς βορέαο·
 τῶν μὲν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
 οὐδ' ἄνυσις· τόσα γάρ τε μέγα προτέρωσε κυλίνδει
 ἰς ἀνέμου, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
 95 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει. 95
 πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
 ληίδος ἐρχομένης — στείνονται δὲ πύονες ἄγροί —
 μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
 εἰλιπόδων, ὅϊες δὲ κατ' αὐλὰς ἠύλιζοντο.
 100 ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀπειρεσίῳ περ ἰόντων 100
 εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμαῖσι

κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·

ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητρᾷσιν ἔει

105 πινέμεναι λαοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105

ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,

ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,

ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,

110 σὺν δ' υἱός τε βίη τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος 110

ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.

ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν

Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἄρρητότα νωλεμεὲς αἰεὶ

ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρόν ἔδνον

115 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφρασκε τις οὐδὲ ἐώλπει 115

ἄνδρὸς ληίδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,

οἷτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῶν.

Ἡέλιος δ' ὃ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον,

ἀφνειὸν μῆλοισ περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,

120 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα 120

ἔς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου

βουκολίοις, αἶτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῶν,

αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἶεν ἀμείνους

ἔξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἥ γὰρ ἅπασαι

125 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125

ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο

κνήμαργοί θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι

φοῖνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἷγ' ἔσαν ἤδη.

ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνάδεκα βουκολέοντο

130 ἱεροὶ Ἡελίοιο· χρόην δ' ἔσαν ἡῦτε κύκνοι 130

ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·

οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν

ἐν νομῶ, ὧδ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.

καὶ ὃ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες

- 135 ἐς πεδλίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἦεσαν ὁσμὴν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπων.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ὧ
 ἢ δ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ῥα βοτῆρες
 140 ἀστέρι πάντες εἵσκον, ὀθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὔον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐὺσκόπῳ Ἡρακλῆι
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἰόντα, πάλιν δέ μιν ὥσεν ὀπίσσω
 ὦμῳ ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαύμαζεν δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἷ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσινι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτροωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τὼ δ' εἰς ἄστν λιπόντε καταυτόθι πίονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίῃ θ' Ἡρακληείῃ.
 155 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἣ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
 οὔτι λῖν ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοῦση,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 160 Αὐγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 „Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,
 εἰ σεῦ περ, σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

- ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 165 ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλλίκης ἔξ ἀρχιάλοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αὐλὴν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος,
 170 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἔξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Μυκλήνῃν,
 ὡς κεῖνός γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιάλῃων
 175 ἢ σέ, δέρμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύ γ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν ἔειπεν
 180 οὐξ Ἑλλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις
 ἱμερῶν ιδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκᾳ βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἳ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὴρ ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν.“
 Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεύς, ὅφρα κιοῦσιν ἅμ' ἀμφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥά τε ῥηίτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὃς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
 „ὦ Αὐγηνιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνείρευ,
 αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

- ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίσσαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὄθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἑόντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἶον δ' ἀθανάτων τιν' ἐῖσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφείναι. 200
 πάντας γάρ, πίσῃ τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξει, μάλιστα δὲ Βεμβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρύσθεύς, κτείνειν δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὕγρον ἐλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφές κοτίνιοιο
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι
 210 εὐρὼν σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίξαις. 210
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χώρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἵκανον,
 δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἴθαρ ἔβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπιάζον,
 215 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἔχνια τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὖλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον. 220
 οὐ μὲν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι ὃ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὸς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνω χαροπὸν τε πρόσωπον 225
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκούφθην

ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὀππόθ' ἵκοιτο,
 καὶ βάλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 230 τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν 230
 ὀκρίεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίη.
 αὐτὰρ ὁ κρᾶτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὣκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἶστον ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον 235
 ἀσχαλόων, ὥς μ' ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πλεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῳλῖος αὐτῶς.
 240 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερούειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ ἀνχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 245 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ ῥάχῃς γένετ' ἥντε τόξον, 250
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαρόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 θάλασπας ἐν πυρὶ προῶτον, ἵν' ἀξόνι' ἢ κύκλα δίφρῳ·
 250 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός 255
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμῶων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην,
 255 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖτον ἀείρας 260
 ἤλασα καὶ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη

- 260 νευσιτάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίη σεισθέντος ἐν ὅστέῳ ἐγκεφάλαιο.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρεῖαις
 νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 265 αὐχένος ἀρρήκτοιο περ' ἰνίον ἥγμασα προφθάς, 265
 ῥίψας τόξον ἔραξε πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαράς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυγῃσι ποδῶν στερεῶς ἐπέξον
 οὐραίην ἐπιβάς, πλευρῇσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
 270 μέχρι ὅγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον αἰείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης.
 καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
 θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσσαίμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
 275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μεν ἄλλῃ. 275
 ἔνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέσμα λένοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 280 οὗτός τοι Νεμέου γένετ' ὧ φίλε θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.“

B. G. Teubners

Schulausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller
mit deutschen Anmerkungen.

	M. 3.		M. 3.
Aeschylus' Agamem. v. Enger. 2. Aufl.	2.25	Cicero Cato maior v. Lahmeyer. 4. Aufl.	— 60
— Perser von Teuffel. 2. Aufl.	1.20	— do. — von Meissner	— 45
— Prometheus v. Wecklein. 2. Aufl.	1.80	— de finibus bonorum v. Holstein	2.70
— do. — v. Schmidt	1.20	— Somnium Scipionis v. Meissner	— 45
— Aristophanes, die Wolken v. Teuffel	1.50	— do. —	— 45
— Arrian's Anabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	— Laelius v. Lahmeyer. 4. Aufl.	— 60
— — II. Heft	2.25	— de legibus von Du Mesnil	3.90
Buchholz, Anthologie. I. 3. Aufl.	1.20	Cornelius Nepos v. Siebelis. 10. Aufl.	— 120
— do. — II. 3. Aufl.	1.80	— von Jancosius.	1.20
Caesar de bello Gallico von	2.25	Curtius Rufus v. Vogel. I. Bd. 2. Aufl.	2.10
— Doberenz. 8. Aufl.	2.25	— do. — II. Band. 2. Aufl.	2.25
— de bello civili v. Doberenz. 2. Aufl.	2.40	Demosithenes v. Rehdantz. I. Heft	— 120
Chrestomath. Cicero v. Piderit. 2. Aufl.	2.70	— do. — II. Heft. I. Abth. 4. Aufl.	1.50
Cicero de oratore v. Piderit. 4. Cpl.	4.50	— do. — II. Heft. II. Abth. 3. Aufl.	1.80
— 5. Aufl.	4.50	Euripides v. Kirckel. I. Phoenissae	— 75
— Jedes Buch einzeln	1.50	— von Wecklein. I. Medea. 2. Aufl.	1.80
— partitiones orator. v. Piderit	1.—	— — II. Iphigenia in Tauris	1.50
— Brutus von Piderit. 2. Aufl.	2.25	— — III. Bacchen	1.50
— Orator von Piderit. 2. Aufl.	2.—	Herodot v. Abicht. I. Band. I. Heft	— 180
— Reden:	—	— do. — I. Band. II. Heft	— 150
— für Plancius v. Köpke. 2. Aufl.	1.20	— do. — II. Band. Buch III	— 240
— für Sestius von Koch. 2. Aufl.	1.—	— do. — III. Band. Buch V	— 180
— für Roscius v. Richter. 2. Aufl.	— 90	— do. — IV. Bd. Buch VII. 3. Aufl.	— 180
— v. Fleckelsen.	— 90	— do. — V. Bd. Buch VIII u. IX	— 180
— für Milo v. Richter. 2. Aufl.	— 90	Homer's Odyssee von Ameis u. Hentze. I. 1. (Ges. I—VI.) 7. Aufl.	1.35
— v. Eberhard	— 75	— do. — I. 2. (VII—XII.) 7. Aufl.	1.35
— für Murena von Koch	— 60	— do. — II. 1. (XIII—XVIII.) 7. Aufl.	1.35
— gegen Verrès. IV. Buch von Richter. 2. Aufl. v. Eberhard	1.20	— do. — II. 2. (XIX—XXIV.) 6. Aufl.	1.35
— do. — V. Buch. von Richter. 2. Aufl. von Eberhard	1.20	— do. — Anhang. I. Heft. 3. Aufl.	1.50
— Catilinar. Reden von Richter. 4. Aufl. v. Eberhard	1.—	— do. — do. 2. Heft. 2. Aufl.	1.20
— für Marcellus etc., v. Richter. 2. Aufl. von Eberhard	— 90	— do. — do. 3. „ 2. Aufl.	1.20
— divinatio in Caecil. v. Richter. 2. Aufl. v. Eberhard	— 45	— do. — do. 4. „ 2. Aufl.	1.20
— I. u. II. Philippische Rede v. Koch. 2. Aufl. v. Eberhard	— 90	— Ilias v. Ameis u. Hentze. I. 1. 3. Aufl.	— 90
— für Archias v. Richter. 2. Aufl. v. Eberhard	— 45	— do. — I. 2. 3. Aufl.	— 90
— üb. d. Imperium d. Pompeius v. Richter. 3. Aufl. v. Eberhard	— 60	— do. — I. 3. 2. Aufl.	1.20
— Briefe von Frey. 3. Aufl.	2.25	— do. — I. 4. 2. Aufl.	1.20
— Tusculanen v. Heine. 3. Aufl. I. Heft. lib. I. II.	1.20	— do. — II. 1.	1.20
— II. lib. III—V	1.50	— do. — II. 2.	1.20
— de officiis von v. Müller. 2.25	2.25	— do. — II. 3.	1.20
		— do. — II. 4.	1.50
		(Jedes Heft & 3 Gesänge.)	
		— do. — Anhang. I. Heft 2. Aufl.	1.50
		— do. — Anhang. 2. Heft. 2. Aufl.	1.50

BIBLIOTHECA
M. Q. A. 1. 2.

Homer's Ilias von Ameis u. Hentze.	M. 2.
Anhang. 3. Heft	1.20
do. — Anhang. 4. Heft	1.20
do. — Anhang. 5. Heft	1.20
do. — Anhang. 6. Heft	1.50
do. — Anhang. 7. Heft	1.50
Ilias v. La Roche. 2. Aufl.	
6 Teile, jeder [4 Gesänge]	1.50
Horaz Oden von Nauck. 11. Aufl.	2.25
Satir. u. Epist. v. Krüger. 10. Aufl.	2.70
Sermonen von Fritzsche. I.	2.40
II.	2.—
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 2. Aufl.	1.20
do. — II. Bändchen. 2. Aufl.	1.50
Livius , Buch I. Von M. Müller	1.50
— Buch II. Von M. Müller	1.50
— Buch XXI v. Wölflin. 3. Aufl.	
v. Luterbacher	1.20
— Buch XXII v. Wölflin. 2. Aufl.	1.20
— Buch XXIII von Wölflin u.	
Luterbacher.	1.20
— Buch XXIV von H. J. Müller	1.—
— Buch XXV von H. J. Müller	1.20
— Buch XXVI von Friedersdorf	1.20
— Buch XXVII von Friedersdorf	1.20
— Buch XXVIII v. Friedersdorf	1.20
Lucian v. Jacobi. I. Bändchen 2. Aufl.	1.20
do. — II. Bändchen. 2. Aufl.	1.20
do. — III. Bändchen	1.20
Lykurg's Redeg. Leokrat. v. Rehdantz	2.25
Lysias' Reden v. Froberger. I. Bd.	
2. Auflage v. Gebauer	4.50
do. — II. Band	1.50
do. — III. Band	1.50
do. — kleinere Ausgabe	3.—
Auch in 2 Heften	1.50
Ovid's Metamorphosen v. Siebelis	
u. Polle. I. Heft. 12. Aufl.	1.50
— II. Heft. 10. Aufl.	1.50
— Fasten von Peter. I. 2. Aufl.	2.70
do. — II. 2. Aufl.	—90
Phaedrus v. Siebelis. 5. Aufl. v. Eckstein	—75
Platon's Schriften. I. Bdchn.: Die	
Vertheidigungsrede d. Sokrates	
u. Kriton von Cron. 8. Aufl.	1.—
do. — II. Bdchn.: Gorgias	
von J. Deuschle. 3. Aufl.	1.80
do. — Anhang v. Deuschle	—90
do. — III. Bdchn.: Laches	
von Cron. 4. Aufl.	—75
do. — III. 2: Euthyphron	
von M. Wohlrab. 2. Aufl.	—45
do. — IV. Bdchn.: Protagoras	
von J. Deuschle. 4. Aufl.	1.50
do. — V. Bdchn.: Symposion	
von Hug	3.—
do. — VI. Bdchn.: Phaedon	
von Wohlrab. 2. Aufl.	1.50
Plauti Trinum. v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.20

Plauti Captivi v. E. J. Brix. 4. Aufl.	M. 2.
— Menaechmi v. E. J. Brix. 3. Aufl.	1.—
— Miles gloriosus v. Brix. 2. Aufl.	1.50
Plutarch's Biographien. I. Philo-	
poemen u. Flamininus v. Siefert.	
2. Aufl. von Blafs	—90
do. — II. Timoleon u. Pyrrhos	
v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs	1.50
do. — III. Themistokles	
und Perikles von Blafs. 2. Aufl.	1.—
do. — IV. Aristides u. Cato	
von Blafs	—90
do. — V. Agis und Kleomenes	
von Blafs	—90
do. — VI. Tib. et G. Gracchus	
von Blafs.	—90
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A.	
Krüger. 2. Aufl.	—75
Sophokles v. Wolff u. Bellermann.	
I. Ajax. 3. Aufl.	1.20
do. — II. Elektra. 3. Aufl.	1.20
do. — III. Antigone. 4. Aufl.	1.20
do. — IV. Oedipus.	
2. Aufl.	1.20
do. — V. Orestes auf Kolonos	1.50
Supplement. I. Eurac. v. Hoffmann	1.50
Tacitus Histor. von Heraeus. I.	
3. Aufl.	1.80
do. — II. 2. Aufl.	1.80
Annalen v. Draeger. I. 4. Aufl.	2.40
— I. 3. Aufl.	2.25
Agrotola von Draeger. 3. Aufl.	—60
Dialogus von Andresen. 2. Aufl.	—90
Terentius lauson Timorumenos	
von Wager	1.20
— Phormio von Dziatzko	1.20
— Adelpho von Dziatzko	1.50
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl. v. Hiller	2.70
Thukydides v. Böhme. I. 2. Aufl.	
1. Heft. 5. Aufl. v. Wilmann.	1.50
do. — I. Bd. 2. Aufl.	1.50
do. — II. „ 3. „	1.50
do. — II. „ 2. „ 3. „	1.50
Vergils Aeneis von Kappes. I. Heft.	
3. Aufl.	1.20
do. — II. 2. Aufl.	1.20
do. — III. 2. Aufl.	1.20
do. — IV. 2. Aufl.	1.20
Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht.	
2 Bdchn. 7. u. 6. Aufl.	1.50
— Memorabilien von R. Kühner.	
4. Aufl.	1.50
— Cyropädie von Breitenbach.	
1. Heft. 3. Aufl.	1.50
do. — 2. Heft. 3. Auflage	1.50
Griechische Geschichte von	
Büchschütz. I. Bdchn. 5. Aufl.	1.50
do. — II. Bdchn. 4. Aufl.	1.50

duzardum

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΦΑΛΤΑΤΣ